

Vlaams
Parlement

vergadering **C39**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 27 oktober 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het Boscompensatiefonds en de ESR-regelgeving – 358 (2015-2016)	
INTERPELLATIE van Björn Rzoska aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het schenden van de persvrijheid en de tegenstrijdige verklaringen betreffende de mogelijke besteding van de middelen uit het Boscompensatiefonds – 8 (2015-2016)	4
VRAAG OM UITLEG van Johan Danen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over bijkomende elementen in het dossier Essers – 354 (2015-2016)	15
VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over Zwaikom-Ranst in het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA) – 202 (2015-2016)	19
VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over groenblauwe netwerken – 239 (2015-2016)	23
VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de digitale ontsluiting van jachtplannen door het Agentschap voor Natuur en Bos – 240 (2015-2016)	26
VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de jachtplannen – 247 (2015-2016)	27
VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de jachtverloven – 252 (2015-2016)	29
VRAAG OM UITLEG van Güler Turan aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de noodzakelijke actualisering van de studie van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) over de milieu-impact van verschillende afvalverwerkingstechnieken – 262 (2015-2016)	30
VRAAG OM UITLEG van Martine Fournier aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de verkoop van autowrakken – 265 (2015-2016)	33
VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over natuurbegraafplaatsen – 269 (2015-2016)	36

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het ontbreken van normering voor ziektekiemen en micropolluenten in drinkwater
– 319 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over micropolluenten in het drinkwater
– 355 (2015-2016)

38

**VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het Boscompensatiefonds en de ESR-regelgeving
– 358 (2015-2016)**

**INTERPELLATIE van Björn Rzoska aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het schenden van de persvrijheid en de tegenstrijdige verklaringen betreffende de mogelijke besteding van de middelen uit het Boscompensatiefonds
– 8 (2015-2016)**

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Collega's, ik heb inderdaad een vraag over het Boscompensatiefonds en de ESR-regelgeving (Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen). Dat element is al enkele keren ter sprake gekomen in de commissie. De afgelopen dagen en weken zijn er heel wat publicaties en uitspraken over geweest, om ter strafst, heb ik een beetje het gevoel. Ik kan wel enigszins begrijpen dat er vragen zijn, maar ik stel me bij sommige uitspraken wel vragen. Ik verdiep me niet in die verschijningen. Ik wil wel even ingaan op de inhoud: het Boscompensatiefonds en de eventuele inzetbaarheid ervan. Daar wil ik op terugkomen en er ook enkele vragen over stellen, minister.

In het Bosdecreet is een ontbossingsverbod van kracht, waardoor slechts in een beperkt aantal gevallen een vergunning verleend kan worden voor ontbossing, die dan ook nog gecompenseerd moet worden. Eenieder hier aanwezig heeft er weet van hoe dat is opgebouwd. Ofwel vindt een compensatie plaats in natura, door zelf een bos aan te planten of een grondeigenaar te betalen voor het aanplanten van een compensatiebos. Ofwel gebeurt de compensatie door het betalen van een bosbehoudsbijdrage aan het Boscompensatiefonds van de overheid. Die middelen kunnen vervolgens worden ingezet voor het verwerven van te bebossen gronden.

In het verleden is zo ongeveer 8 miljoen euro in het Boscompensatiefonds opgebouwd, die nu niet meteen zonder meer geïnvesteerd zouden kunnen worden. Dat ondanks het feit dat er in het verleden bosuitbreidingsteams bestonden die actief op zoek gingen naar aan te kopen gronden voor bebossing. Het opgebouwde Boscompensatiefonds is al die jaren een stukje blijven staan, met als doelstelling de verwerving van gronden voor bebossing te ondersteunen. Ik denk niet dat iemand het doel van die middelen in vraag stelt, dat is altijd heel duidelijk geweest.

Ik verwijs even naar de andere fondsen: het Klimaatfonds van 250 miljoen euro, het Rubiconfonds van 2,3 miljoen euro, het Vlaams Infrastructuurfonds van maar liefst 360 miljoen euro, het Pendelfonds van 11 miljoen euro en het Hermesfonds van 7 miljoen euro. Het blijkt niet zo evident te zijn om deze middelen vrij te maken of te gebruiken – ik wil even afstand nemen van de termen – door de Europese begrotingsregels die bepalen dat inkomsten en uitgaven in evenwicht moeten zijn.

Sinds 2012 is het Boscompensatiefonds in evenwicht gebleven. Er wordt dus evenveel geïnvesteerd als dat er binnenkomt. Er zijn dan ook heel wat initiatieven genomen die ertoe bijdragen dat het Boscompensatiefonds in evenwicht blijft. De compensatieregels zijn nog eens verstrengd. Zo heeft het Vlaams Parlement de compensatieregels gewijzigd, waardoor ontbossingen groter dan 3 hectare alleen nog in natura gecompenseerd kunnen worden. Ook heeft het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) een website gelanceerd waar ontbossers

en eigenaars elkaar kunnen vinden. Naast het ANB kunnen lokale besturen maar ook burgers, bedrijven en vzw's projecten indienen om gebruik te maken van de middelen van het Boscompensatiefonds. Op die manier is de inzetbaarheid van het fonds uitgebreid, om iedereen zijn steentje te kunnen laten bijdragen, en zo meer bossen te kunnen realiseren.

Het Boscompensatiefonds is een begrotingsfonds, waardoor het altijd een raar beestje is geweest. Ook het Rekenhof heeft er in het verleden heel wat opmerkingen over gemaakt. Een begrotingsfonds over de jaren heen staat altijd op gespannen voet met de algemene begrotingsprincipes van eenjarigheid en algemeenheid. Minister, ik heb het gevoel dat er misschien best wat klaarheid wordt gegeven over bepaalde zaken en duidelijkheid gecreëerd over het wel of niet functioneren van een begrotingsfonds zoals het Boscompensatiefonds.

Minister, is de mogelijkheid van het benutten van de middelen uit het Boscompensatiefonds ter sprake gekomen bij de Vlaamse Regering?

De Europese begrotingsregels, meer bepaald de ESR-regelgeving, zouden belemmeren dat de middelen in dit fonds vrijgemaakt worden om extra gronden voor bebossing te kunnen aankopen. De EU zou bij een te groot deficit de begroting kunnen afkeuren. Hoe is het Boscompensatiefonds gebonden aan de Europese begrotingsregels? Hoe werkt die regelgeving concreet op het Boscompensatiefonds?

Het Boscompensatiefonds is niet het enige fonds dat gebonden is aan de Europese begrotingsregels. Is het geld in de andere fondsen waarover de Vlaamse overheid beschikt, eveneens 'geblokkeerd', als ik die terminologie mag gebruiken? Ik heb net gezegd dat we verschillende woorden kunnen gebruiken, maar iedereen weet wat ik bedoel. Kan het geld in deze fondsen worden vrijgemaakt, dus worden ingezet? Op welke wijze wordt beoordeeld welke middelen kunnen worden vrijgemaakt en welke niet, zodat men steeds voldoet aan die ESR-regelgeving?

Minister, ik heb ergens gelezen dat u misschien gewoon eens de vraag moest stellen en dat op die manier zomaar de middelen zouden kunnen worden ingezet. Dat leek me een beetje te kort door de bocht en te simplistisch voorgesteld. Hoe zit het precies in elkaar?

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Dank u wel, mevrouw Rombouts, dat u blijkbaar al een deel van de antwoorden geeft op de vragen die ik aan de minister wou stellen. Collega's, ik pas mijn interpellatie lichtjes aan, omdat de gebeurtenissen ons al wat hebben ingehaald. De vraag valt uiteen in twee delen, ik had ze ook bedoeld als actuele vraag. Minister, u bent intussen teruggefloten door de minister-president in verband met die persvrijheid.

Hij heeft daar een duidelijk statement gemaakt. Ik heb gelezen dat u zich niet aangesproken voelde, maar zijn statement was heel duidelijk en terecht.

Ik ga toch nog even kort in op het grondwettelijk recht. Ik vind het onbehoorlijk dat een minister vanuit een Vlaamse Regering probeert de persvrijheid aan banden te leggen. Artikel 25 van de Belgische Grondwet is duidelijk: "De pers is vrij, de censuur kan nooit worden ingevoerd." Persvrijheid is een fundamentele pijler van onze democratie. Het gaat om een gedeelde waarde: een van de hoogste waarden in een parlementaire democratie.

U trekt die waarde in twijfel. U sneert niet alleen naar de journalist en de redactie in kwestie: "De VRT-journalist heeft de minister niet om een weerwoord gevraagd

en stelt geen enkele kritische vraag”, maar veel erger, u vindt dat het interview met Wouter Deprez “in strijd is met alle democratische spelregels en met de opdracht van de openbare omroep”. Als een krant u om een reactie vraagt, laat u weten: “Hier trekken we de grens.”

Mevrouw, een politicus, een minister, heeft in een parlementaire democratie in Vlaanderen geen grens te trekken aan de persvrijheid. Een minister die dat doet, begeeft zich op zeer glad ijs en doorbreekt een grondwettelijk recht. Hierbij twee vragen: vindt u het normaal dat u de persvrijheid met de voeten treedt? Vindt u dat een minister vanuit haar machtsfunctie kan pleiten voor een beknotting van de persvrijheid?

De vraag is of er nog eenheid is in de Vlaamse Regering. Ik denk dat het overbodig is om u erop te wijzen dat een regering ‘één en ondeelbaar’ behoort te zijn. Dat is met de uitspraken van u en een aantal van uw collega’s niet langer het geval. In uw verdediging op de beweringen omtrent het Boscompensatiefonds stak u de zwartepiet bij uw collega-minister Turtelboom. Genoeg van de miserie van de laatste week, reageerde die zeer duidelijk: “Ik heb nog geen dossier gezien.” Ook de vorige begrotingsminister, Philippe Muyters, reageerde in dezelfde zin.

Daarop steekt u dan maar de zwartepiet bij Wouter Deprez. Maar al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel. Ik leg u graag een letterlijke uitspraak voor die u op 21 april 2015 deed in de commissie Leefmilieu, en dus in het parlement: “Het Boscompensatiefonds is een oud zeer. Dat heb ik al vaker gezegd, maar ik heb de indruk dat het selectief wordt vergeten. Jammer genoeg zit er meer geld in, maar kunnen we het niet uitgeven omdat het een ESR-effect heeft. We kunnen er niet aan. We kunnen maar uitgeven wat er in een jaar is binnengekomen. Die vraag is al herhaaldelijk gesteld aan de Vlaamse Regering en aan de minister van Begroting, ook in de vorige legislatuur. Dat stuit telkens op een njet. We kunnen die middelen daarvoor dus niet aanwenden. Als we meer uitgeven, zien we dat in de begroting als een extra inspanning die we met zijn allen moeten doen. Dat is de stand van zaken. We nemen het ter harte. We zullen er verder aan werken. In de vorige legislatuur heb ik ook al gezegd: als iemand dé oplossing heeft om de middelen van het Boscompensatiefonds te besteden zonder effect op de begroting, en waarmee ook de minister van Begroting akkoord kan gaan, hoor ik het heel graag. Dan zullen we dat met heel veel plezier ter harte nemen.”

Let op uw woordkeuze: “herhaaldelijk”, “ook in de vorige legislatuur”, staat haaks op de communicatie van uw collega’s Muyters en Turtelboom. Mijn vragen zijn heel concreet. Hebt u tijdens deze zittingsperiode het dossier ooit op de regering gebracht? Hebt u de vraag ‘herhaaldelijk’ aan de huidige minister van Begroting gesteld? Hebt u dat ook bij de vorige begrotingsminister gedaan? Als u hier een bevestigend antwoord op geeft, dan vraag ik meteen alle correspondentie op – mails en briefwisseling – die dit aantonen.

Als u dan toch de inspanning hebt gedaan, welke is de reden dat uw aandringen nooit heeft gewerkt? Waarom bent u er nooit in geslaagd het dossier te deblokken? Is er voor de Vlaamse Regering een principiële hinderpaal om ook de gelden, de voorbije jaren opgespaard in het Boscompensatiefonds, desgevraagd vrij te maken? Of is het de uitdrukkelijke wil van deze regering de gelden bestemd voor bebossing liever als buffer in dienst van het beperken van het begrotingstekort te blijven gebruiken?

Een laatste punt betreft transparantie. Fundamenteel in een parlementaire democratie is niet alleen de persvrijheid, maar ook de parlementaire controle. Ministers worden geacht zowel de persvrijheid als het parlement te respecteren

en er geen loopje mee te nemen. Op dit moment hebt u zeer tegenstrijdige uitspraken gedaan. Niet alleen in de pers, maar ook in het parlement. Het is aan u om deze zaak uit te klaren en de eenheid in uw regering te herstellen, aan te tonen dat u het bij het rechte eind hebt en het parlement ook een duidelijk antwoord te geven op de hierboven gestelde vragen. Diverse parlementsleden hebben over dit dossier in het verleden vragen gesteld. Maar al die pogingen werden afgeketst. Als u in dezen het parlement geen duidelijkheid verschaft, dan zet u uw collega's en de hele Vlaamse Regering voor schut. En dan ondergraaft u niet alleen de eenheid, maar ook de geloofwaardigheid van de hele ploeg. Aan u om nu opheldering te brengen, met wat mij betreft heel wat bewijsstukken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb hier de geschiedenis bij van het Boscompensatiefonds, opgericht in 2002. Ik heb hier een overzicht van wat in die jaren in dat fonds is opgebouwd en wat er is uitgegeven. Ik zal het heel kort overlopen, niet om met cijfers te goochelen, maar om u een beeld te geven. Ik zal u ook een tabel bezorgen.

Het eerste jaar is 2,2 miljoen binnengekomen in het fonds, maar is niets uitgegeven. In 2003 208 miljoen, en 880.000 euro uitgegeven. In 2004 is er nog eens 3,1 miljoen bij gekomen en is 1,1 miljoen uitgegeven. In 2005 is 2,8 miljoen binnengekomen in het fonds en 2 miljoen uitgegeven. In 2006 is 3,6 miljoen binnengekomen en 3,1 miljoen uitgegeven. In 2007 is 4,1 binnengekomen en 5,8 miljoen uitgegeven. In 2009 is 3,5 miljoen binnengekomen en 1,1 miljoen uitgegeven. In 2010 is 4,5 miljoen binnengekomen in het fonds en 10,2 miljoen uitgegeven. Ik zal straks uitleggen wat we toen hebben gedaan. In 2011 is er 2,5 miljoen binnengekomen en 1,2 miljoen uitgegeven. In 2012 is 5 miljoen binnengekomen en 1,2 miljoen uitgegeven. In 2013 is 2,9 miljoen binnengekomen en 2,1 miljoen uitgegeven. In 2014 is 3,4 miljoen binnengekomen en 1,8 miljoen uitgegeven.

Het klopt dat over dat fonds al heel wat vragen zijn gesteld. We hebben in het parlement ook al heel veel van gedachten gewisseld over het feit dat er meer in dat fonds zit dan wat wordt uitgegeven. Ik heb toen altijd verwezen naar de ESR-problematiek, namelijk dat volgens afspraken binnen de Vlaamse Regering maar ook algemeen, die gelden voor het Boscompensatiefonds, maar ook voor tal van andere fondsen in de Vlaamse begroting, wat in een jaar binnenkomt in dat jaar wordt uitgegeven, niet negatief intikt op de begroting, maar als wordt geteerd op de voorraad van dat fonds, er een negatief effect is en dat dus ESR-matig ook een min moet worden geboekt in de begroting.

Met de jaren is dus een reserve opgebouwd, en we hebben gekeken wat we daarmee kunnen doen. De Vlaamse Regering heeft een aantal beslissingen genomen om die middelen maximaal te kunnen inzetten. Die activatie hebben we eigenlijk vanaf 2011 opengesteld. Voordien kon alleen het Agentschap voor Natuur en Bos die middelen uitgeven. Vanaf 2011 hebben we die mogelijkheid ook opengesteld voor de gemeenten en provincies. We doen daarvoor projectoproepen. Gemeenten kunnen mooie projecten voor bebossing voorstellen en krijgen daarvoor middelen. We zien dat de lokale besturen die mogelijkheid nog te weinig aanwenden. We hebben die mogelijkheid in 2015 nog eens opengesteld voor vzw's en particulieren, die dus ook kunnen vragen dat in een projectoproep hun heel concreet initiatief wordt gehonoreerd. Wij beslissen dat en kunnen daar dan ook middelen uit krijgen. Dat zal natuurlijk niet volstaan op zich, en daarom heeft de Vlaamse Regering beslist dat meer moet worden ingezet op de compensatie in natura. Voortaan moeten ontbossingen die groter zijn dan drie hectare, in natura worden hersteld, zodat het niet alleen met middelen wordt gecompenseerd, maar dat het ook op het terrein zichtbaar is. De aanvrager moet dat doen binnen de

twee jaar na de start van de uitvoering van de vergunning. We hebben dat snel omgezet in de nieuwe regelgeving en opgenomen in de uitvoeringsbesluiten.

We hebben ook de compensatiefactor verhoogd: compensatiefactor drie werd ingevoerd voor het Europese Boshabitat, dus als beslissingen worden genomen voor de meest waardevolle bossen, wordt er dus een grotere vergoeding betaald.

In 2010, waar ik het daarnet over had, hebben we een groot bedrag vrijgemaakt. We hebben dan de beslissing genomen om die effecten ook op te vangen. Die 10 miljoen is toen naar een project in Gent gegaan, het Gentse Parkbos, waarvoor we de reserve die was opgebouwd, hebben kunnen besteden.

Het klopt dat, wanneer in het verleden vragen werden gesteld over het gebruik van de middelen van het Boscompensatiefonds, ik altijd verwezen heb naar de ESR-problematiek. Dat is een beslissing die collectief door de regering is genomen. De Vlaamse Regering heeft immers altijd gezamenlijk beslissingen genomen over concrete dossiers. In 2010 hebben we beslist om daar wel op in te gaan, op andere momenten niet. Dat heb ik ook gezegd in het parlement, waar we daarover vaak van gedachten hebben gewisseld, alsook over de ESR-problematiek, waarover we afspraken hebben gemaakt binnen de Vlaamse Regering. Als lid van de Vlaamse Regering kan ik dat ook onderschrijven. Er zijn ook vragen gesteld, waarvan sommige bij begrotingsbesprekingen, waarover verslagen bestaan, andere op het niveau van de regering.

Wat de vragen over het beknotten van de persvrijheid betreft, wat in strijd is met de Grondwet, daag ik iedereen uit mijn reactie goed te lezen. Er mag uiteraard kritiek gegeven worden op het beleid. Ik heb er ook nog nooit een probleem over gemaakt dat dit in de pers wordt gedaan. Hier gaat het echter over een ander geval. Daarom hebben we gezegd: hier trekken we de grens. Als een journalist echt fouten vertelt, als hij bijvoorbeeld letterlijk zegt dat iets op Facebook staat, terwijl dat helemaal niet het geval is, dat hij iets als waarheid poneert zonder dat er enige vraag wordt gesteld, vind ik dat ik het recht heb om te zeggen dat het niet waar is, dat het foute dingen zijn die door een journalist op televisie worden gezegd. Het is correct dat we daartegen ingaan en dat het wordt rechtgezet. Wanneer ik door een gast in de studio als een leugenaar wordt beschouwd, denk ik dat het mijn recht is om te zeggen dat het niet waar is en dat ik dus geen leugenaar ben.

Dat is wat er is gebeurd, niets meer, niets minder. Dat heeft helemaal niets te maken met het beknotten van de persvrijheid. Ik heb hier trouwens een aantal heel mooie citaten van een aantal parlementsleden, als we dan toch verslagen van het parlement doorzoeken en bekijken wat hier zoal is gezegd over journalistiek en persvrijheid. Ik zal ze u onthouden, maar ik heb hier toch wel een bijzondere lijst van een aantal zaken die hier zijn gezegd en die soms veel verder gaan. Ik heb dus de persvrijheid in dezen absoluut niet beknot. Ik heb gewoon leugens en onwaarheden die zijn verteld, proberen recht te zetten in het door mij verstuurd persbericht, omdat ik inderdaad vond dat er een grens was overschreden, dat er zaken werden gezegd die niet correct waren.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoorden. Ik denk dat ik uit het verhaal dat u hebt gebracht en de antwoorden die u hebt gegeven, de conclusie mag trekken dat niet enkel voor het Boscompensatiefonds, maar voor alle begrotingsfondsen geldt dat het niet enkel de minister is die kan beslissen op welke wijze dat wordt ingezet. Dat is niet zomaar een potje dat opzij staat en waarover u kunt beschikken. Dat heeft eigenlijk wel degelijk een impact op de begroting. Met andere woorden, als men die middelen van begrotingsfondsen wil inzetten, dan moet men altijd via de regering gaan. Het is de regering die in

dezen beslist of dat al dan niet daadwerkelijk kan worden ingezet dat jaar. In principe had ik ook de begrotingsfondsen in het verleden zo begrepen. Daarom wilde ik daar vandaag nog eens extra naar vragen. Ik had altijd begrepen dat, als een budget uit een begrotingsfonds wordt aangesproken, dat eigenlijk als een investering wordt beschouwd in de hele begroting. Trouwens, iedereen hier die een lokaal mandaat heeft, weet dat ook, denk ik. Die weet dat, als er in fondsen wordt voorzien voor lokale voorzieningen, dat ook op die manier in rekening wordt gebracht. Klopt mijn stelling dat dit eigenlijk als een investering wordt beschouwd, en het dus eigenlijk op begrotingsniveau moet worden uitgepraat?

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Minister, ik vind dat u eigenlijk opnieuw vrij licht over uw uitspraken over die persvrijheid gaat. U hebt wel degelijk bijzonder zware uitspraken gedaan. Ik zou anders niet weten waarom de minister-president himself u dit weekend op dat punt eigenlijk heeft teruggefloten. Hij heeft zeer duidelijk gemaakt achter de onafhankelijkheid van redacties te staan. Aan VRT-journalisten wordt gevraagd onpartijdig en kritisch te zijn. Hij fluit u daarmee eigenlijk terug, tenzij u misschien op een andere manier kranten leest. Dat laat echter aan duidelijkheid niets te wensen over. Ik vind de denigrerende toon waarmee u daarover opnieuw spreekt, eigenlijk onbehoorlijk. Ook wij zijn soms wel eens gefrustreerd als we sommige ministers bezig zien in studio's, en er naar ons aanvoelen te weinig kritische vragen worden gesteld aan de excellenties in kwestie, maar oké, dat slik je weg. Je gaat niet zover dat je die uitspraken doet. Voor mij zijn die uitspraken zelfs niet eens meer op de grens, maar erover. Ze leunen zeer dicht bij censuur aan.

Wat uw uitleg over het Boscompensatiefonds betreft: u hebt eigenlijk gewoon niet geantwoord op mijn vragen. Ik heb ook op uw website de bewijstukken bekeken die u achter uw persbericht hebt gestopt. Het is vrij duidelijk: ofwel hebt u dit dossier politiek op tafel gelegd, op regeringsniveau, ofwel niet. Daarover gaat het. Ik weet ook wel hoe zo'n fonds werkt, en ik weet ook wel wat 'ESR-matig' wil zeggen. Dat wil gewoon het volgende zeggen. Gaat men die 8 miljoen euro op een of andere manier ergens compenseren wanneer die vraag er komt? Dat is dan een vraag die op een regeringstafel moet liggen. Of moet u dat oplossen binnen uw eigen budget? Dat is het antwoord dat u steeds hebt gekregen, zowel vanuit de administratie als van een aantal interkabinettenwerkgroepen. Mijn vraag is: hebt u dit dossier, zowel in de vorige legislatuur als in de huidige, aan de regering voorgelegd? Als u nu zegt dat u dat hebt gedaan, dan is het vrij simpel. Dan kan ik aan zowel minister Turtelboom als minister Muyters vragen of uw uitspraken kloppen. Ik heb hun uitspraken hier bij me, zwart op wit. Minister Muyters zegt dat dit werd afgeketst op het niveau van de interkabinettenwerkgroepen, dat u dat gewoon niet op tafel hebt gelegd binnen de Vlaamse Regering. Hij stelt dat u maar harder had moeten doorduwen als u dat had gewild. Zijn conclusie is dus dat u zelfs niet zwaar genoeg weegt in die Vlaamse Regering. U brengt het dossiers zelfs niet eens op regeringsniveau. U verstopt zich eigenlijk achter het feit dat u dat hebt geprobeerd op interkabinettenwerkgroepniveau, maar we weten allemaal hoe interkabinettenwerkgroepen werken. Als uw medewerkers terugkeren met de boodschap dat ze hebben geprobeerd, maar dat het niet lukt, en u wilt er echt voor gaan, dan legt u het op de regeringstafel en dan zegt u: collega's, dit kunnen we niet blijven tolereren. Dat hebt u in mijn ogen niet gedaan, tenzij u me straks zegt dat wel te hebben gedaan.

U hebt een geschiedenis gegeven. Met alle respect, maar voorlopig blijft dat Boscompensatiefonds met die miljoenen euro's neerkomen op virtuele bossen die ergens op een spaarrekening staan. U hebt toegelaten dat de Vlaamse Regering dat geld eigenlijk gebruikt om het begrotingsresultaat op te smukken. U hebt niet

eens de poging gedaan om dat op regeringsniveau te deblokken. Had u dat wel gedaan, dan hadden zowel minister Turtelboom als minister Muyters gezegd: er is inderdaad de vraag geweest, maar we hebben dat bekeken en we hebben dat als Vlaamse Regering, als minister van Begroting niet gehonoreerd. Ik denk dus dat u met een politiek probleem zit, want u weegt eigenlijk niet meer in deze Vlaamse Regering.

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Minister, ik dank u voor de cijfers van wat de afgelopen jaren is binnengekomen en buitengegaan wat dat fonds betreft. Als ik daarnaar kijk, dan kan ik toch maar tot één conclusie komen, namelijk dat u in heel deze uiteenzetting de fameuze ESR-regels waarop u zich heel vaak beroept, eigenlijk louter als een schaamlapje gebruikt. De simpele vaststelling is immers dat er jaar na jaar – ik kijk alleen naar de afgelopen vier à vijf jaar – met uitzondering van 2010 twee à drie keer zoveel binnenkomt in dat fonds, dus bijdragen van mensen die betalen voor boscompensatie, dan er buitengaat. Het enige dat de ESR-regels u opleggen in dit systeem, is dat er niet meer mag buitengaan dan er binnenkomt, omdat dit anders negatief is.

Met andere woorden, u bent opnieuw bezig – ik neem aan bewust, en met dank van de minister van Begroting – jaar na jaar overschotten op te bouwen, waardoor geld dat dient voor boscompensatie, niet kan worden uitgegeven. Het wordt opgepot in dat fonds en is achteraf niet meer beschikbaar.

Minister, u schiet schromelijk tekort in uw uitleg. Uw uitleg is die van een minister van Begroting. Ik heb geen uitleg gehoord van een minister die bevoegd is en bekommerd is om het probleem van de ontbossing of de bosuitbreiding in Vlaanderen. U geeft koudweg cijfers waaruit blijkt dat u ieder jaar – zelfs op basis van de Europese wetgeving en begrotingsregels – miljoenen euro's laat liggen, die u vanuit uw functie zou moeten en kunnen gebruiken voor bosuitbreiding. Die miljoenen euro's komen elk jaar binnen in dat fonds, en u kunt ze in dat jaar ook uitgeven voor bosuitbreiding. Maar als ik de ministers van Begroting van de verschillende opeenvolgende regeringen hoor, dan legt u daar zelfs geen voorstellen voor op tafel.

Uit heel de uiteenzetting begrijp ik dat het ANB wel ambities heeft en projecten indient. Dat blijkt ook uit de nota's die u zelf publiceert. Wanneer die projecten worden afgeschoten door de minister van Begroting, wat uiteraard bijna automatisch gebeurt, blijkt dat u daar niet met uw volle gewicht als minister achterstaat. U accepteert dat er miljoenen euro's, die u voor een van uw belangrijke bevoegdheden zou kunnen gebruiken, opzij worden gezet om het leven van de minister van Begroting comfortabeler te maken. Die discussie hebt u geen enkele keer hard op de regeringstafel gelegd. Dat verwondert mij ten zeerste. Toen het vandaag over het klimaat ging, heb ik gezien dat u niet bang bent om soloslim te spelen en tegen uw regeringspartner in te gaan en zelfs buiten uw mandaat te gaan. U hebt daar niet eens een slecht akkoord bereikt. Blijkbaar ben ik de enige die dat denkt, maar vandaag is dat meer uw probleem dan het mijne.

Dit getuigt van een ongelooflijk gebrek aan engagement voor wat een van uw kernbevoegdheden is. Dit is geld dat de Vlaamse overheid eist van mensen in ruil voor het recht om te ontbossen. Het is geld dat die mensen aan u betalen, ervan uitgaande dat het zal dienen om compenserende bebossing te doen, maar dat gebeurt gewoon niet. Los van het feit dat het een beetje vreemd is dat u dat als minister van Natuur en Omgeving zo vergoelijkt, is het ook een vorm van wanbeleid. Dat geld dient daarvoor.

Op dit ogenblik groeien alleen de intresten aan, in het allerbeste geval. Eigenlijk is het een schande, waarvoor u verantwoordelijk bent en waarover u verontwaardigd zou moeten zijn, in plaats van het te komen afwimpelen, zeggende dat

u het wel geprobeerd hebt. Waarom blijft u jaar na jaar accepteren dat er drie keer zoveel geld in dat fonds binnenkomt dan dat u in staat bent om uit te geven? Waarom gaat u niet naar de minister van Begroting in een begrotings-overleg en zegt u: 'I want my money back'? Om nu eens Margaret Thatcher te citeren - dat zal u waarschijnlijk beter liggen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, de afgelopen dagen is het duidelijk geworden dat het feit dat u de historische reserve van het Boscompensatiefonds niet aanwendt, een politieke keuze is. Er is geen enkele begrotingsregel die u verbiedt om die reserve aan te spreken.

Die historische reserve bedraagt ongeveer 8,5 miljoen euro. Het ene fonds is blijkbaar het andere niet, of het ene beleidsdomein is het andere niet. Ik zal dat even illustreren.

Op 21 april 2014 heeft de Vlaamse Regering beslist om een compensatie van de energie-intensieve industrie uit te werken. U hebt dat goedgekeurd. Het ging over 49,3 miljoen euro. Wat was uw probleem? In het Klimaatfonds zat niet genoeg geld. Het werd dan voorgefinancierd vanuit het Hermesfonds. Op de een of andere manier wordt er toch een constructie verzonnen om de energie-intensieve industrie te compenseren.

Wat gebeurt er heel recentelijk? Uit een regeringsbeslissing van 23 oktober 2015 blijkt dat u eind juni 2015 een kleine 24 miljoen euro moest betalen op basis van een engagement in 2014. Dat moest dienen als compensatie voor de industrie. Die krijgen dat gewoon op hun rekening gestort.

De beslissing van vorige week houdt het volgende in – ik citeer letterlijk: "De Vlaamse Regering beslist haar goedkeuring te hechten aan een overdracht van vereffeningskredieten ten bedrage van 30 miljoen euro vanuit de betaalbuffer op de provisie Financiën en Begroting aan het Fonds voor het Flankerend Economisch Beleid." 'What's in a name': dat is het Hermesfonds. Daarmee zorgt u voor een hele constructie om toch maar de compensatie te bepalen voor die industrie. Voor de industrie kan het wel, maar ocharme die historische reserve van 8,5 miljoen euro voor de bossen: neen, dat is onaanwendbaar. U kunt vanuit de begroting niets doen voor die bossen.

Ik kan daar maar één conclusie uit trekken, en dat is dat u gewoon andere prioriteiten legt dan u als minister van Leefmilieu zou moeten doen. U bent bevoegd voor bosbeleid en u laat na een oplossing op tafel te leggen. Dat is uw politieke verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, in de vorige legislatuur heb ik heel veel vragen gesteld over deze problematiek. Op een bepaald moment heb ik de uitspraak gedaan: ik voel me een pingpongbal tussen u en minister Muyters. Dat was vooral op het vlak van natuur en ruimtelijke ordening. U herinnert zich wellicht mijn uitspraak dat ik heel tevreden ben dat zowel natuur als ruimtelijke ordening nu gekoppeld zijn bij u. Ik hoopte dan ook dat het pingpongspel afgelopen zou zijn.

De recente berichtgeving in de media over Wouter Deprez heeft me doen begrijpen dat hij zich nu ook als een pingpongbal voelt zoals ik me de vorige legislatuur heb gevoeld.

Minister, ik zou dit punt op een positieve manier willen benaderen. We hebben van u de cijfers gekregen. Die kenden we al, uit vraagstellingen in de vorige

legislatuur en recenter. Laat het ons zo bekijken dat we nu aan u vragen hoe u ervoor gaat zorgen dat het Boscompensatiefonds meer geactiveerd zal worden. U hebt al voorbeelden aangehaald, en ook de uitbreidingen die u destijds gedaan hebt. Ik zou graag een blik op de toekomst werpen en van u vernemen wat u zult doen om dat Boscompensatiefonds meer te activeren en ervoor te zorgen dat we in Vlaanderen weer meer kunnen gaan bebossen. Dat is een heel concrete vraag van ons aan u.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): We moeten in alle eerlijkheid toegeven dat de vraag van collega Rombouts in elk geval geleid heeft tot een heel duidelijk antwoord, namelijk dat het niet ESR-matig onmogelijk is om opgebouwde reserves aan te wenden, mocht iemand dat idee gehad hebben. Het is niet eenvoudig, er moet politiek onderhandeld en afgesproken worden, er moeten opportuniteitskeuzes gemaakt worden. Ik denk dat het een heel normale politieke aangelegenheid is.

Wat ik er ook uit onthoud, is dat om de slaagkansen van een dossier te laten vergroten, de overredingskracht waarmee de bevoegde minister, wie het dan ook wezen mag, het dossier naar de regeringstafel brengt, bepalend of doorslaggevend is. In dat opzicht wil ik heel erg benadrukken dat voor ons het Boscompensatiefonds zo volledig mogelijk aangewend moet worden om te doen waar het voor is opgericht. Dat daar hindernissen voor overwonnen moeten worden, is evident, maar dat mag geen onmogelijke opdracht zijn.

Ik wil nog heel kort verwijzen, collega's, naar wat wij vanuit de meerderheid zelf in onze motie hebben aangekaart naar aanleiding van de beleidsnota Omgeving. We hebben ons daarin als meerderheid duidelijk geëngageerd en hebben aan de regering gevraagd om "snel werk te maken van een verdere activering van het Boscompensatiefonds". Als fractie stonden wij daar bij de afsluiting van de besprekingen van de beleidsnota volledig achter, en uiteraard is dat vandaag nog altijd zo.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Collega De Bruyn neemt mij de woorden uit de mond. Ik heb er ook de motie naar aanleiding van de beleidsnota Omgeving van vorig jaar nog eens bij genomen. Wij hebben ons daarin allemaal akkoord verklaard om dat Boscompensatiefonds te activeren. Ik heb dat destijds niet gelezen in de motie van de Groen-fractie, maar misschien was dat toen niet zo actueel voor hen. Wij hebben het vanuit de meerderheid alleszins wel degelijk opgenomen in onze motie.

Ik sluit me ook aan bij de bedenkingen van collega De Vroe. Er zijn misschien nog wel wat suggesties mogelijk die wij in het verleden al gelanceerd hebben. Zet de middelen bijvoorbeeld ook in voor duurzaam bosbeheer, of verhoog desgevallend de subsidies om herbebossing meer mogelijk te maken. Ik zou die suggesties graag willen meegeven.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dank aan de collega's voor de steun en het enthousiasme om de middelen uit het Boscompensatiefonds ten volle aan te wenden. Dat is ook wat wij met de Vlaamse Regering willen. Het is ook de reden waarom wij in het verleden een aantal stappen hebben gezet om die middelen door meer groepen te laten aanwenden. Ik heb daarnet al gezegd dat voor 2010 enkel het Agentschap voor Natuur en Bos de middelen kon aanwenden. Het is in de vorige legislatuur een uitdrukkelijke keuze geweest om dat uit te breiden, zodat ook gemeenten en provincies die middelen kunnen aanwenden. En dit jaar

nog hebben we beslist om het ook voor vzw's en particulieren open te stellen. We zien immers dat we niet altijd voldoende projecten binnenkrijgen om dat geld dat in een jaar is binnengekomen, ook vrij te geven. Het is net om die reden dat we het een aantal keren hebben uitgebreid. We hopen op die manier meer initiatieven te kunnen nemen.

Collega's, u hoeft zich geen zorgen te maken. Alle beslissingen die we in het verleden hebben genomen en die we in de toekomst nog zullen nemen, zijn allemaal collegiale beslissingen, die wij samen met de Vlaamse Regering hebben genomen en waar iedereen achter staat, ook ikzelf. Ik heb er al op gewezen dat we in 2010 die 10 miljoen euro hebben vrijgegeven in het Boscompensatiefonds en die ook effectief hebben aangewend.

Aan diegenen die misschien wilde dromen hebben over wat we allemaal met dat fonds kunnen doen: in de voorschriften van dat fonds staat heel uitdrukkelijk gestipuleerd wat er al of niet mee kan gebeuren. Er staat uitdrukkelijk: "De middelen van het fonds voor compenserende bebossing kunnen aangewend worden voor: het uitvoeren van bebossing door het Vlaamse Gewest; de subsidiëring van openbare besturen, natuurlijke personen en privaatrechtelijke rechtspersonen die bebossen; terugstorten van te veel betaalde bosbehoudsbijdragen in het kader van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990." En dat is het. Als wij daar andere dingen mee willen doen, dan zijn er uiteraard wel mogelijkheden om dat aan te passen.

Er zijn een aantal pistes waar we mee spelen, om dat op een andere manier vrij te geven. Ik zal daar nog niet op vooruitlopen. We zullen daar te gepasten tijde mee naar buiten komen, maar ik heb hier begrepen dat dit, zoals ook blijkt uit de motie, ook ten volle gesteund wordt in het parlement. Ik ben er dan ook van overtuigd dat dit iets is dat we in de toekomst kunnen realiseren. Op die manier hopen we ook de historische reserve, die we al eens afgetopt hebben, te kunnen wegwerken.

Ik heb daarnet al de cijfers overlopen. Je ziet in de tabellen ook heel duidelijk dat er een serieuze terugval is in verkiezingsjaren. Dat is ook logisch. Bij lokale verkiezingen zie je een enorme terugval van projecten doordat lokale besturen natuurlijk niet klaar zijn met de projecten die ze moeten indienen. Maar ook de Vlaamse verkiezingen spelen een rol. Als er een nieuwe Vlaamse Regering en een nieuwe minister komt, kennen de projecten die ondertekend worden, een terugval. Misschien moeten we eens bekijken hoe we daarop kunnen anticiperen, om de middelen die in een verkiezingsjaar binnenkomen, ook te kunnen aanwenden.

Het feit dat ik heb verwezen naar de ESR-problematiek, moet ik misschien nog eens herhalen. Ik denk dat ik dit ook altijd op die manier correct heb verwoord. Het is geen onmogelijkheid, het is iets dat gewoon in negatief tikt op de begroting. Het is ook niet zo dat als we het laten staan, het de begroting opsmukt. Dat klopt helemaal niet. *(Opmerkingen bij sp.a en Groen)*

Het historisch passief smukt de begroting niet op. Dat zeg ik nogmaals voor het geval er letterlijk wordt geciteerd uit alles wat hier wordt gezegd. Het is duidelijk dat als je het historisch passief uitgeeft, het dan negatief tikt op de begroting. Dat is een feit, en dat werd hier al gezegd. Het werd hier door iedereen op een correcte manier gezegd.

Ik wil ook nogmaals herhalen dat alle beslissingen die we in de regering hebben genomen, collegiaal genomen zijn. Iedereen staat erachter, er zijn geen afwijkingen. Het zijn principes die wij onder elkaar afspreken en waar we allemaal achter staan.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, afsluitend wil ik de minister danken voor haar antwoord.

Collega's, ik denk nog aan twee elementen. Het eerste betreft de inzetbaarheid van middelen. Ik meen, ik hoop althans, dat iedereen hier in het parlement wil dat de middelen benut worden voor de zaken waarvoor ze dienen. Ik hoop dat eenieder daarvan overtuigd is, het is wat we het liefste willen doen. Dat is ook de reden waarom we dit element in de motie van de meerderheid hebben opgenomen.

Ik merk wel dat, hoewel we het fonds hebben opengetrokken naar particulieren, vzw's en bedrijven, het aantal aanvragen nog steeds lager ligt dan de effectief mogelijke budgetten. Het is een aparte uitdaging, we moeten bekijken hoe we daarmee kunnen omgaan.

Het tweede element is het feit dat we de middelen van het Boscompensatiefonds niet zomaar kunnen inzetten omdat het een begrotingsfonds is. U haalt aan, mijnheer Rzoska, dat de middelen op een soort spaarrekening staan. Dat is niet de juiste vergelijking, dat weet u ook. Het is geen spaarrekening bij de Vlaamse overheid waarop het geld staat te wachten. De middelen zijn inderdaad in een volledige begroting opgenomen.

Het is een feit dat de middelen niet zomaar flexibel kunnen worden ingezet. Ik stel me daar de volgende vraag bij. Het is misschien een denkoefening die we naar de toekomst moeten meenemen. We moeten eens nadenken over de formule waarvoor destijds werd gekozen, namelijk om te werken met een begrotingsfonds. Dezelfde formule zal wellicht ook voor de andere fondsen gebruikt zijn en ik veronderstel dat daarover in de commissie Financiën werd gediscussieerd. We moeten ons toch afvragen of die formule de beste vorm is. Ik heb de indruk dat er daardoor vandaag allerlei spinsels en discussies ontstaan waardoor er eigenlijk aan de effectieve vooruitgang wordt voorbijgegaan.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, minister, collega's, mijn conclusies wijken wat af van die van mevrouw Rombouts. Het is relatief duidelijk. Nu ik uw meerderheid hoor, is het voor mij relatief duidelijk.

Eén, minister, uw meerderheid heeft hier daarnet gewoon gezegd, toch minstens twee van de drie partijen, dat u dit dossier nooit op de regering hebt gebracht.

Twee, minister, het ontbreekt u aan overredingskracht om het op de regering te brengen en om daar uw collega's ervan te overtuigen dat u de miljoenen van het Boscompensatiefonds wilt inzetten. Ik vind dit een behoorlijk zware aantijging. Eigenlijk hebben zij, wat meer omfloerst dan ik deed, mijn stelling onderbouwd dat u politiek niet weegt in deze regering. U hebt eigenlijk bijna een parlementaire meerderheid om het wel te doen, en toch doet u het niet. Wat mij betreft, zit daar een groot probleem op het vlak van uw geloofwaardigheid.

Uw uitspraken over de ESR-problematiek zal ik nog eens nalezen. U zegt dat een uitgave negatief aantikt. Maar dat tikt ook omgekeerd positief aan op het moment dat u de uitgave niet doet. En dan zit het wel degelijk in uw vorderingensaldo, dan speelt het wel degelijk een rol. Wat de begrotingsproblematiek en de begrotingen betreft, moet u dit toch nog eens goed bekijken. Het speelt wel degelijk mee voor het al dan niet groter maken of het vermijden van een tekort.

Nogmaals, voor mij is het duidelijk. U weegt eigenlijk politiek niet. U hebt het dossier nooit op de regering gebracht. En uw collega's verwijten u zelfs dat het u aan de nodige overredingskracht ontbreekt om dit Boscompensatiefonds te deblokken. Met andere woorden: het blijven inderdaad virtuele bossen. Er

staan ergens middelen, het blijven virtuele bossen. Ondertussen geraken we geen stap verder ondanks het feit dat u geruggensteund wordt. Wat mij betreft is er een probleem met uw politieke geloofwaardigheid.

De voorzitter: Ik wil graag met een positieve boodschap eindigen en wat publiciteit maken. Surft u eens naar de website van vzw 'Plant een bos' van Lukas Bossuyt, regisseur van de film 'Terug naar morgen'. Iedereen kan er voor 30 euro een boom en een stukje grond kopen. Het is een samenwerkingsverband van enkele vrienden die een terrein hebben gekocht waar ze een aantal bomen op zullen zetten. Het is dus niet alleen het probleem van de minister, maar dat van ons allemaal, collega's.

De vraag om uitleg en de interpellatie zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Johan Danen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over bijkomende elementen in het dossier Essers – 354 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag behelst twee elementen die in het dossier Essers in het parlement nog niet voldoende aan bod zijn gekomen. Het gaat enerzijds over het FSC-label (Forest Stewardship Council) van de bossen in dat dossier die mogelijk gekapt zullen worden. Anderzijds gaat het over de vraag om in het masterplan van de site van Ford Genk een aantal elementen bijkomend te onderzoeken.

Ik begin met het eerste. De Forest Stewardship Council België verspreidde op 2 oktober 2015 een boodschap om zijn bezorgdheid uit te drukken over de plannen om 12 hectare bos te rooien voor de uitbreiding van de firma Essers aan de Transportlaan in Genk. We kennen het dossier, we weten waar het terrein ligt.

Het desbetreffende bos is momenteel eigendom van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en de stad Genk, en maakt deel uit van de FSC-gecertificeerde bosoppervlakte onder het FSC-groepscertificaat van het ANB. Eigen aan deze certificering is de vereiste aan de gecertificeerde bosbeheerder om een bosbeheer op lange termijn conform de FSC-principes en -criteria te voeren. Dat omvat een engagement voor bosbehoud en het behoud van bos met hoge beschermingswaarden.

Conform de vereisten is ontbossing in een FSC-gecertificeerd bos enkel in beperkte mate en volgens bepaalde voorwaarden mogelijk. FSC België twijfelt, zo blijkt uit de brief, of de geplande ontbossing aan al deze voorwaarden voldoet. Het schenden van de voorwaarden zou ertoe kunnen leiden dat het ANB zijn FSC-groepscertificaat verliest.

Minister, indien het ANB zijn FSC-groepscertificaat zou verliezen, is dat niet alleen een blamage voor het agentschap, dat nota bene werd opgericht om het bosbestand in Vlaanderen te beschermen en waar mogelijk uit te breiden. Maar het verlies van dat certificaat zal ook financiële gevolgen hebben met betrekking tot de valorisatie van hout uit de FSC-gecertificeerde bossen. Indien het ANB zijn groepscertificaat zou verliezen, hoeveel hectare bos verliest dan deze FSC-certificering?

Wanneer het gaat om het gebruik van hout, wordt in het kader van een duurzaam beleid vaak de voorwaarde opgenomen dat het gebruikte hout afkomstig

dient te zijn van duurzaam beheerde bossen. Door het verlies van het certificaat zou het hout uit de bossen van het ANB niet meer in aanmerking komen voor dit criterium dat door zowel openbare besturen als ondernemingen wordt gehanteerd. Hebt u een zicht op het financiële verlies bij de valorisatie van het hout, indien dit niet meer afkomstig zou zijn uit een FSC-gecertificeerd bos? Hoeveel ton of kubieke meter wordt jaarlijks gewonnen uit deze gecertificeerde bossen?

FSC België gaf ook aan snel te willen overleggen met alle betrokkenen in het dossier. Hebt u al overlegd met FSC België of wanneer is het overleg gepland? Welke argumenten zult u gebruiken om de kap van dit FSC-gecertificeerde bos te verantwoorden tegenover FSC?

Wordt er bij de opmaak van het plan-MER rekening gehouden met het feit dat de te rooien bossen FSC-gelabeld zijn? Zo ja, welke argumenten worden gehanteerd om de kap van deze bossen positief te evalueren? Zo neen, waarom werd daar geen rekening mee gehouden? Heeft het ANB tijdens de MER-procedure of op een ander tijdstip gemeld dat het om FSC-gecertificeerde bossen gaat?

Dan het tweede deel van mijn vraag, over een heel ander thema, maar wel verbonden aan het dossier Essers. Het gaat over het masterplan voor de site Ford Genk. Daarvoor is een heel traject afgesproken. Het is uiteraard goed dat het grondig onderzocht wordt. Toch blijkt dat in de oplopende discussie over de uitbreiding van het bedrijf Essers de Fordsite als alternatief uitgesloten wordt, onder meer vanwege de tijd die nog nodig is voor de opmaak van dat masterplan, met als mogelijk gevolg dat een waardevol bos moet worden gekapt.

De vraag is dan ook of bij de opmaak van het masterplan al rekening kan worden gehouden met vragen die nu leven. Temeer omdat parallel met het planningsproces reeds andere initiatieven lopen. Begin september werd de toewijzing gedaan van de overheidsopdracht om een masterplan voor de voormalige Fordsite uit te werken. Rond deze tijd start het effectieve planningsproces. Het masterplan bestaat onder andere uit het uitwerken van de bestemmings- en uitgiftevoorwaarden, de opmaak van een financierings- en exploitatiemodel en het vastleggen van beginselen rond acquisitie.

Ik heb van minister Muyters begrepen dat hij niet wacht tot het hele plan klaar is om nu al een aantal maatregelen te nemen. Zo zei hij in de commissie eind september: "Een van de belangrijkste elementen is een basisinfrastructuur die bedrijven op het terrein nodig zullen hebben. Als we de ontsluiting van verschillende kavels mogelijk willen maken, dan moeten er grondige sloop- en saneringswerken worden uitgevoerd. De voorbereiding hiervoor is reeds gestart, in samenwerking met OVAM en de ontwikkelingspartners. De datum waarop deze basisinfrastructuur aanwezig zal zijn, is dan ook het richtpunt voor vestiging van nieuwe bedrijven."

Verder wees minister Muyters op het belang van de elektriciteitslevering, waarbij hij aangaf dat dit alles al kan worden uitgevoerd parallel met het masterplan. Dus niet het ene na het andere, maar een aantal parallelle planningsprocessen. Flanders Investment & Trade (F.I.T.) onderzoekt ook parallel met het planningsproces de haalbaarheid van concrete interesse in delen van het terrein.

Ook stelde minister Muyters in een eerder antwoord op een vraag naar de Fordsite het volgende: "Als er concrete vervolgstappen voortkomen (na haalbaarheidsonderzoek), zal worden getracht dit in de mate van het mogelijke in te passen in het herontwikkelingstraject als geheel." Dat geeft heel wat kansen, om het onderzoek van het dossier Essers in te passen of mogelijkheden te bieden.

Minister, is grondig onderzocht of een bedrijf zoals Essers, dat uitbreiding zoekt voor zijn farma-activiteit enkele kilometers verderop, in de toekomstige ontwikkeling van de site kan passen? Zo niet, kan het zo snel mogelijk in het

planningsproces of gelijklopend daaraan worden onderzocht? Bent u desgevallend bereid te wachten om een definitieve beslissing te nemen, in functie van de parallelle planningsprocessen, gekoppeld aan de ontwikkeling van het masterplan van de site Ford Genk, waarnaar ik net uitgebreid heb verwezen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Eind 2014 werden in totaal voor 21.605 hectare bos FSC-groeps-certificaten beheerd door het ANB. Als er onregelmatigheden zouden zijn of ernstige afwijkingen, kan het ANB als beheerder van het groepsgecertificeerd bos worden geschorst of uitgesloten. Het gevolg daarvan is dat het hout niet meer mag worden verkocht onder dat FSC-label.

In 2014 is er in totaal 86.952 kubieke meter hout gekapt en verkocht. Wat dat betekent in geldwaarde, is mij niet bekend, omdat het resultaat is van verschillende verkoopprocessen, soms publiek, soms privaat. Het verloopt vaak strikt vertrouwelijk. Het aandeel van het ANB erin bedraagt 47 kubieke meter, voor een totaalbedrag van 2.135.000 euro. Hoe de prijs wordt bepaald, hangt af van tal van factoren: de houtsoort, de houtkwaliteit, de exploitatievoorwaarden en de algemene marktsituatie. Dat het een gelabeld product is, zorgt er wel voor dat er meestal een betere prijs wordt betaald.

Het ANB is ervan overtuigd dat kappingen, wijzigingen in de eigendomssituatie en eventuele ontbossingen die verlopen volgens de wettelijke voorschriften niet als een tegenwijs kunnen worden gebruikt voor het resterende bosareaal. Het ANB heeft het vroeger reeds besproken met het onafhankelijke auditagentschap dat toekijkt op het FSC-groepsgecertificeerd hout.

U vraagt naar de goedgekeurde plan-MER. Die is beschikbaar op de website. Als ik dat moet voorlezen, ik wil wel, maar dan zijn we hier morgen nog. Als u een kopie wilt, wil ik vragen aan het Vlaams Parlement om een kopie te nemen, aangezien wij bij de budgetten voor papier op ons kabinet bijzonder spaarzaam zijn. Het is zo'n dik pak. Het parlement mag het gerust kopiëren, maar u zult het wel op de website willen en kunnen raadplegen. Wie denkt dat er over één nacht ijs is gegaan en dat er geen grondige MER-studie is opgemaakt over de zaak-Essers, wil ik nog eens het volume tonen dat hier naast mij ligt.

Daar staan dus ook milderende maatregelen in. Het is de bedoeling dat die worden toegepast en dat zo de te verwachten effecten inzake versnippering en barrièrewerking kunnen worden weggenomen. Die zouden gering negatief zijn, door het nemen van de milderende maatregelen. Qua geluidsverstoring verwacht men wel een matig negatief effect, maar ook daarvoor moeten milderende maatregelen worden genomen.

In de richtlijnen voor het op te stellen plan-MER werd niet expliciet gesteld dat het om FSC-gecertificeerde bossen gaat, omdat het niets te maken heeft met de milieueffecten. In het plan-MER moet worden gekeken wat de milieueffecten zijn, en dat heeft niets met FSC-gecertificeerde bossen te maken. Het feit dat het om FSC-gecertificeerde bossen gaat, is voor de correcte inschatting en de milieueffecten niet relevant. Ook het ANB heeft er dus niet expliciet naar verwezen.

Het tweede deel van de vraag gaat over de site Ford Genk, een van de locatie-alternatieven die in het plan-MER werd onderzocht. Een onafhankelijke deskundige is tot een bepaalde conclusie gekomen, ik citeer: "Genk terreinen Ford: op termijn komen de Fordterreinen leeg te staan. Tot eind 2015 zal Ford de terreinen ontmantelen zoals afgesproken in de overdracht aan de Vlaamse overheid. Vervolgens zullen delen van deze terreinen gesaneerd dienen te worden, maar voor de sanering zijn nog geen overeenkomsten gekend met Ford.

Er werd recent door de Vlaamse overheid nog een prijsvraag gelanceerd voor volgende studies: review bedrijfslocaties poort Genk en prospectief onderzoek circulaire economie. Beide onderzoeken kaderen in het topprojectplan Limburg met als doel een kader te bieden dat leidend is voor de toekomstige invulling. Concreet betekent dit dat na het ontwerpend onderzoek ambities rond ondernemerschap, kringlooeconomie, geïntegreerde bodemsanering en verstedelijking onderling op een pragmatische manier dienen afgestemd te worden via realisatieprogramma's. Wat dit concreet betekent voor de investeerders op de Fordsite zal pas op lange termijn gekend zijn. Eventuele mogelijkheden op deze Fordterreinen zullen bijgevolg te laat duidelijk worden om in te kunnen spelen op de huidige uitbreidingsvraag van Essers. Bovendien wordt het farmasegment niet over water vervoerd, terwijl dit terrein trimodaal ontsloten is."

Hieraan kunnen nog de bevindingen van de OVAM toegevoegd worden, namelijk dat deze terreinen te laat gesaneerd en beschikbaar zijn om te voldoen aan de huidige uitbreidingsbehoefte van Essers. De VCRO legt duidelijke termijnen op, waarbinnen de definitieve vaststelling van een GRUP moet gebeuren, dat is binnen de 180 dagen na het einde van het openbaar onderzoek, waarbij de termijn wordt geschorst gedurende de adviesvraag aan de Raad van State en met de mogelijkheid tot verlenging met 60 dagen. Het openbaar onderzoek liep af op 3 juli 2015.

Johan Danen (Groen): Minister, uw antwoord heeft een aantal zaken verduidelijkt, maar me niet helemaal overtuigd. Het is vreemd dat FSC België wel overleg wilde. Als het proces helemaal doorlopen is en er wordt een vergunning verleend, dan zou er geen probleem moeten zijn, zegt u. Waarom maakt FSC zich dan toch zorgen? Ik neem immers aan dat FSC België dat ook wel weet, zeker als er precedents zijn. Waarom hebt u dan die brief geschreven? Ik zal ook hen die vraag nog eens stellen, maar ik wil ze u ook nog even voorleggen.

Ik heb begrepen dat de planningsprocessen rond Ford Genk te laat klaar zullen zijn en dat het gebied trimodaal ontsloten is. Maar het zou toch bijzonder cynisch zijn als de Fordsite klaar zou zijn op het moment dat de hele procedure doorlopen is. Het zou dus bijzonder cynisch zijn bomen te kappen waar ze nu willen uitbreiden, terwijl Ford mogelijk wel kansen biedt. Wat de trimodale ontsluiting betreft, ben ik het deels met u eens. Maar het gebied is redelijk omvangrijk: het gaat om 140 hectare. Op de Fordsite zullen er zich zeker bedrijven vestigen die geen gebruik zullen maken van het vervoer via water, omdat dat water voor hen nogal veraf ligt, op enkele honderden meter. Ik weet dus niet of dat argument helemaal overtuigt, vooral ook omdat het een van de elementen is die nu onderzocht worden door het masterplan.

Als F.I.T. beweert de haalbaarheid van concrete interesse te willen onderzoeken, dan is de vraag of Essers de vraag aan F.I.T. heeft gesteld. Zo ja, dan kan het eventueel nog worden opgenomen in het planningsproces.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Het dossier Essers komt om de zoveel tijd terug. Minister, u verwijst naar het plan waarbij alle mogelijke alternatieve locaties voor de uitbreiding van Essers werden onderzocht, ook de site Ford Genk. Ik stelde die vraag eveneens aan minister Muyters en aan de minister-president. Er werd toen duidelijk gesteld dat er heel wat vervuilde sites zijn op de Fordlocatie, waarvoor nog een oriënterend bodemonderzoek en een bodemsaneringsproject moet worden opgesteld.

Het zou ten vroegste in 2018 klaar zijn. Minister, ik zou u willen vragen erop toe te zien dat het snel vooruitgaat, want we hebben de bijkomende bedrijvigheid op de Fordsite wel degelijk nodig. Wat het in vraag stellen van de uitbreiding of

herlokalisatie van Essers betreft, zegt u terecht, minister: er is een plan-MER, er zijn locaties onderzocht en uiteindelijk is de uitbreiding waarin nu is voorzien, een goede piste. Het sluit aan bij wat in het ENA-project werd vooropgesteld. We moeten gewoon verder inzetten op die piste. Iedereen die als lokaal bestuur op zijn grondgebied bossen met het FSC-label heeft, begrijpt die bekommernis. Ter compensatie van het natuurgebied dat Essers voor de uitbreiding zou willen aanwenden, wordt 20 hectare compensatie bekeken in het natuurgebied De Maten in Genk. Aangezien het allemaal onze bekommernis is grote eenheden natuurgebieden mee te realiseren, denk ik dat een uitbreiding van De Maten in Genk een goed alternatief is.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Danen, de vraag waarom FSC iets vraagt, kan ik niet beantwoorden. Dat moet u aan hen vragen. Ik ben altijd bereid met hen aan tafel te zitten.

Wat de vraag over Essers betreft, kan ik alleen meedelen dat het bedrijf grote nood heeft aan uitbreiding. Ze kunnen niet wachten. We zullen uiteraard ook op andere terreinen in Limburg alles in het werk stellen om Limburg een mooie toekomst te bieden, zowel op economisch als op ecologisch vlak.

Johan Danen (Groen): Minister Muyters zei dat er enkele parallelle processen mogelijk waren. Hij noemde het bedrijf Essers niet, maar een goede verstaander begreep dat het bedrijf daarin zou kunnen passen. Ik vond het een mooi gebaar dat hij de deur openzette. Ik vind het jammer dat u die deur weer dichtdoet. Als men iets wil, zoekt men mogelijkheden, als men iets niet wil, zoekt men excuses.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over Zwaaiikom-Ranst in het Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA) – 202 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Mijn vraag gaat over Zwaaiikom-Ranst. Het betreft het verleggen van de focus Economisch Netwerk Albertkanaal (ENA) richting Antwerpen. Zwaaiikom-Ranst was evenzeer een van de beslissingen van 17 juli 2015 over de voortgang van de bedrijventerreinen langs het Albertkanaal. Het dossier Essers was een beslissing, Zwaaiikom-Ranst eveneens; het enige verschil is dat dit dossier nog niet ontdekt is door een bekende Vlaming.

Dat er een passende beoordeling zou moeten plaatsvinden en dat hieruit zou moeten blijken dat er een betekenisvolle aantasting is van de natuurlijke kenmerken van het gebied dat in aanmerking komt als speciale beschermingszone, waar hebben we dat nog gehoord?

Intussen zijn er dus twee passende beoordelingen geweest. Naar de MER-studie heb ik al verwezen. Bovendien werd in de beslissing van de Vlaamse Regering enkele maanden geleden Zwaaiikom-Ranst bijgesteld tot een realiseerbaar alternatief.

Wat houdt dat realiseerbaar alternatief in? Over welke oppervlakte gaat het hier wat het watergebonden zijn van het bedrijventerrein betreft? Aan welke soort watergebondenheid wordt gedacht? Hoe afdwingbaar is het watergebonden karakter bij de bedrijven die zich daar in de toekomst zullen vestigen? Wat het dempen

van de zwaaiikom betreft, over welke oppervlakte gaat het en op welke manier zal dat gebeuren? Op welke manier zal dit bedrijventerrein via de weg worden ontsloten? Welke impact zal het hebben op de bestaande verkeersstromen? Wat de ontsluitbaarheid betreft van bedrijventerreinen in die omgeving, ik denk ook aan de Hoge Keer enzovoort, is daar een zeer groot probleem. Wat is de impact van deze bijgestelde ontwikkeling op het nabijgelegen habitatrichtlijngebied?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dit gaat terug tot een beslissing van april 2004, toen beslist werd dat over Zwaaiikom-Ranst bijkomend onderzoek moest worden uitgevoerd om de mogelijkheid betreffende ontwikkeling van de zone voor bedrijvigheid na te gaan. De plan-MER Economisch Netwerk Albertkanaal werd op 2 juni 2014 goedgekeurd door de dienst MER. Die milieubeoordeling bevat een gebiedsgericht milieuonderzoek naar Zwaaiikom-Ranst. Voor dit gebied werd, in aanvulling op een passende beoordeling uit 2008, bijkomend onderzoek uitgevoerd. De resultaten van een grondwatermodellering en geohydrologische effectenanalyse, ook een geluidsmodellering en vleermuizenonderzoek werden verwerkt in de plan-MER. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) gaf op 27 maart 2014 een gunstig advies betreffende passende beoordeling. Het projectgebied was 36 hectare groot. Op basis van de effectenanalyse van de plan-MER werd een aangepast voorstel uitgewerkt voor een gebied van 31,2 hectare. De plan-MER omvat een inrichtingsschets, een dwarsdoorsnede van het aangepaste voorstel. Parallel met de plan-MER werd ook een haalbaarheidsonderzoek uitgevoerd door de scheepvaart. De Vlaamse Regering heeft op 17 juli beslist om voor het aangepaste scenario te gaan van 31,2 hectare en daar een GRUP voor op te maken. De zwaaiikom is 93 hectare groot. De uiteindelijke oppervlakte van de te dempen zwaaiikom is natuurlijk afhankelijk van een optimale inrichting van het bedrijventerrein. De zwaaiikom zal worden opgevuld, maar op planniveau is nog niet duidelijk op welke wijze dat zal worden gedaan. Dit is het voorwerp van de verdere uitwerking op projectniveau.

In de plan-MER wordt aangegeven dat de ontwikkeling van het terrein sterk bepaald wordt door de ligging van het Albertkanaal. De wens van de overheid om intermodaal vervoer te steunen, leidt dus tot de keuze van het gebied. Het watergebonden karakter bestaat uit het gebruik van de waterweg voor het vervoer van een substantiële hoeveelheid basisgrondstof en afgewerkt product. Dat is het scenario dat onderzocht werd in de plan-MER. Het is niet mogelijk andere types bedrijvigheid in die zone te ontwikkelen. De typering inzake watergebonden bedrijvigheid moet verankerd worden in de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP uiteraard en er moet in worden voorzien als de vergunning wordt verlengd.

De wijze van ontsluiting is omschreven en qua milieu-impact en -effecten ook onderzocht in de plan-MER. Het toekomstscenario werd doorgerekend met de multimodale verkeersmodellen. Uitgaande van de gemodelleerde intensiteiten en de capaciteit van de huidige wegen kan worden vastgesteld dat het wegvak ter hoogte van de Zandhovensesteenweg ten noordwesten van de E34 in de huidige situatie oververzadigd is. Dat leidt tot een overwicht aan afslaan linksbewegingen en een aantal kruispunten functioneren niet optimaal. Ook de snelweg ter hoogte van Ranst zit meestal tegen zijn capaciteitsgrenzen aan.

De realisatie van het bedrijventerrein Zwaaiikom-Ranst creëert een relatief beperkte toename van de verkeersgeneratie. De hogergenoemde capaciteitsproblemen zijn dan ook niet rechtstreeks gekoppeld aan de ontwikkeling van het bedrijventerrein. Wegens het gebruik van het macroverkeersmodel is de impact van Zwaaiikom-Ranst op lokale straten niet duidelijk. Het wordt onderzocht op projectniveau, wat altijd zo is en ook zo zal gebeuren.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft zijn adviezen met betrekking tot de plan-MER gegeven, met passende beoordelingen, alsook alle remediëring en bijsturingen. Het ANB treedt de effectenanalyse uit de plan-MER bij. Het ANB is van oordeel dat voor de natuurlijke kenmerken van de SBZ-zones Klein en Groot Schietveld, Bos- en heidegebied ten oosten van Antwerpen, historische Fortengordel Antwerpen en vleermuizenhabitat geen betekenisvolle aantasting te verwachten is indien de nodige garanties geboden worden. Dat zijn er twee: het verzekeren van een functionele connectiviteit voor vleermuizen langsheen het Albertkanaal en tussen het Albertkanaal en de Antitankgracht. Het voorkomen van standplaatsverdroging en verruiging van prioritaire habitat als gevolg van het dempen van de zwaaikom. Dat is daarin allemaal voorzien en zal op die manier worden meegenomen.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Ik heb het MER doorgenomen. Het was heel uitgebreid, het handelde over de 32 bedrijventerreinen langsheen het Albertkanaal. Wat mij opvalt, is dat de evaluatie en de appreciatie van Zwaaikom-Ranst op het vlak van natuurwaarde zeer groot is op de verschillende niveaus: natuurwaarde, ecologisch netwerk, ecotopen enzovoort, maar dat dan de conclusie is: realiseerbaar alternatief.

In het MER staat letterlijk: er komt een zeer waardevolle boskern voor in de Vallei van de Tappelbeek, de Antitankgracht speelt een cruciale rol in de migratie van vleermuizen tussen foerageergebieden en overwinteringsplaatsen. Dat gaat dus over dingen die eigenlijk moeilijk te verplaatsen zijn. We kunnen duidelijk spreken van een verbinding van bovenlokaal belang. Het Albertkanaal wordt gebruikt als aanvliegroute vanuit verder weg gelegen gebieden. Dankzij het kanaal en enkele kleine zijlopen van het Groot Schijn is er bovendien nog een functionele ecologische verbinding tussen Schijnvallei en grote boscomplexen ten oosten van Antwerpen: de bossen van Kapellen, Brasschaat en Schoten.

Ik ga daar wat dieper op in, omdat het toch wel forse uitspraken zijn die in het MER zelf voorkomen. Als de appreciatie van Zwaaikom-Ranst bekeken wordt ten opzichte van de andere bedrijventerreinen die geëvalueerd worden langsheen de hele route van het Albertkanaal, springt de Zwaaikom er toch wel uit op het vlak van natuurwaarde, naast nog enkele andere uiteraard.

Ik heb daarnet op Google een document van Bond Beter Leefmilieu en Natuurpunt gezien van 27 oktober 2015, dus vers van de pers. Ik was benieuwd wat zij ervan zouden denken, want een eerdere appreciatie van hen dateerde van veel langer geleden. In dat document staat: "Natuurpunt en BBL kunnen niet akkoord gaan met een nieuw bedrijventerrein aan de Zwaaikom te Ranst, aangezien dit gelegen is in habitatgebied. De zone is tevens gelegen in het verlengde van het Antitankkanaal, een ecologisch en historisch zeer waardevolle open ruimte, verbinding in dit sterk verstedelijkte gebied." Dit met betrekking tot zowel de appreciatie in het eigen MER als de appreciatie van twee belangrijke natuurverenigingen.

Wat de bereikbaarheid en de ontsluiting betreft, is geweten dat het gebied daar haast onbereikbaar is. Ook eerdere onderzoeken van de Hoge Keer enzovoort, wezen uit dat het gebied bijna onbereikbaar is. Dat werd overigens ook zo aangestipt in de beslissing van de Vlaamse Regering. Er is bijna geen enkele weg die erheen leidt. Uit het document waaraan ik zonet refereerde, blijkt dat de ontsluiting van het gebied in het algemeen problematisch is, omdat de huidige hoofdwegcapaciteit overschreden wordt.

Echter, zelfs al zegt u dat de bedrijven die daar komen, uitsluitend watergebonden zijn, er zullen hoe dan ook vrachtwagens heen en weer rijden. Welke

van de drie voorgestelde ontsluitingsmogelijkheden men ook kiest, er zal altijd bijkomend verkeer terechtkomen op het hoofdwegennet.

Minister, wat doet u met het feit dat de zwaairom in Ranst wordt omschreven als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrictlijn, zowel in uw eigen MER als in de appreciatie van Natuurpunt en de Bond Beter Leefmilieu? Wat doet u eigenlijk met dat bijna onoplosbare probleem van de ontsluitingsonmogelijkheid?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Lydia Peeters (Open Vld): Minister, ik wil u toch vragen zeker door te zetten hiermee. U hebt zelf terecht gezegd dat het Economisch Netwerk Albertkanaal – ik benadruk ‘economisch’ – dateert van 2004, en dat dit eigenlijk vooral als doelstelling had de watergebonden bedrijvigheid meer gebruik te laten maken van het Albertkanaal, en er zo voor te zorgen dat er minder vrachtverkeer zou zijn op de wegen. Als we dat willen, en ik denk dat iedereen in deze commissie dat ook wel wil, dan moeten we dat dan ook wel mogelijk maken. Daarstraks ging het over Essers, nu over de kwestie van de zwaairom van Ranst. We weten dat we in het kader van het Economisch Netwerk Albertkanaal – en niet het ‘Ecologisch Netwerk Albertkanaal’ – vier zoekzones hadden: Ham-Zwartenhoek, Zwaairom-Ranst, Genk Zuid-Oost en Zolder Lummen-Zuid. Nu is Genk Zuid-Oost al geschrapt. Dat zal worden omgezet naar natuurgebied. Als we nu straks ook die andere nog in vraag zouden gaan stellen, dan blijft er straks van heel dat Economisch Netwerk Albertkanaal niets meer over, en dan zal er ook niet meer vrachtverkeer via de Zuid-Willemsvaart kunnen plaatsvinden. Integendeel, dan zal men meer vrachtwagens op de wegen hebben. Daarom steunt mijn fractie u bij het voortzetten van het ENA-project. Ik hoop dat dat zo snel mogelijk kan worden uitgevoerd, zodat die watergebondenheid eens te meer naar buiten komt.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Pira, wat u aanhaalt, is erg particulier. Ik wil echter wel een principiële opmerking maken, die ook voor heel wat andere dossiers geldt. We hebben bepaalde procedures die we volgen. Om te bekijken wat de effecten van een bepaald project of een bepaald ruimtelijk uitvoeringsplan op de omliggende speciale beschermingszones zijn, hebben we de procedure van de passende beoordeling. Die wordt opgemaakt in alle onafhankelijkheid door het ANB, dat bekijkt of er een effect is op die speciale beschermingszones van wat men gaat doen. Ik heb u het advies van het ANB met betrekking tot de passende beoordeling in dezen voorgelezen. Men zegt dat dit kan, mits er een aantal maatregelen worden genomen. We zullen die maatregelen uiteraard ook uitvoeren. Als natuurlijk elke keer die passende beoordeling wordt uitgevoerd, organisaties dat allemaal in vraag gaan stellen, dan geraken we niet vooruit. Het is inderdaad een dossier van 2004. Het is ook niet de eerste keer dat dat gebeurt. Die passende beoordeling wordt telkens in vraag gesteld. Dat is natuurlijk bijzonder lastig. Dan moeten we op een andere manier gaan werken. Dan voeren we beter geen passende beoordelingen meer uit, als die toch in vraag worden gesteld. Als het goed uitkomt, dan gebruikt men de passende beoordeling in zijn voordeel. Komt wat in die passende beoordeling staat, niet goed uit, dan zegt men dat het geen goede passende beoordeling is, dat men er niet meer akkoord gaat. Daar kan ik het niet mee eens zijn. Ofwel is er een passende beoordeling, en dan gaan we die hanteren, ofwel zeggen we dat het geen goed instrument is en dat we dat niet meer doen. Het is echter een verplichting en ik meen dat het een goed instrument is, dat we ook op een correcte manier moeten gebruiken.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Collega Peeters, het is niet omdat ik hier Zwaairom-Ranst als voorbeeld naar voren haal en daar wat kritiek op uit, dat wij er niet voor zijn

om langs het Albertkanaal bedrijventerreinen te ontwikkelen. Uit het MER komt trouwens ook naar voren dat er zeer veel terreinen zijn waarvan wordt aangegeven dat daar weinig waarden worden aangetast, dat die gemakkelijk te ontwikkelen zijn als bedrijventerrein, zelfs zonder milderende maatregelen. Er moet altijd worden afgewogen – en dat bewijst ook het geval Essers – wat een natuurwaarde heeft, waar er sprake is van een Habitatrichtlijn, waar natuurwaarden niet mogen worden onderbroken en waar het wel kan gebeuren.

Trouwens, minister, het is niet omdat er een MER wordt opgesteld, dat we daar geen kritiek op mogen uiten. Anders bestond het fenomeen van het voortschrijdend inzicht, dat toch heel bekend is bij regeringen, niet. Ook de mensen die een MER opstellen, houden dan rekening met bepaalde inzichten, en bijvoorbeeld tien jaar nadien zijn die veranderd. Ik wil er dus toch wel voor pleiten dat men de opmerkingen die worden gemaakt met betrekking tot natuurwaarden, ernstig neemt. U moet nog een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan maken. Hou absoluut rekening met de opmerkingen die worden gegeven over het ruimtelijk uitvoeringsplan, zodat we niet in eenzelfde situatie verzeilen als met Essers het geval is.

Het is niet omdat men zegt dat enkel watergebonden activiteiten zich kunnen plaatsen naast het Albertkanaal, dat dit ook zo is. In het MER valt op dat bijvoorbeeld het bedrijventerrein Ter Straten in Ranst zo goed als geen enkel watergebonden bedrijf heeft, terwijl het als een van de laatste in onze streek is gekomen en pal tegen het Albertkanaal ligt.

Ik zal het hierbij laten, maar dit komt zeker nog ter sprake.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over groenblauwe netwerken – 239 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, in aanloop naar een nieuw Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) lanceerde de vorige regering al de begrippen 'robuuste open ruimte' en 'groenblauwe netwerken'. Het begrip 'groenblauwe netwerken' uit het groenboek is dus niet nieuw. Als ecologische infrastructuur is dat duidelijk een te onderscheiden onderdeel van een meer uitgestrekte open ruimte, zowel in landelijke als in stedelijke context. We kennen allemaal wel, denk ik, mooie voorbeelden uit Europa, maar ook daarbuiten, van hoe men met het begrip groenblauwe netwerken aan de slag is gegaan. Dat succes is niet verwonderlijk: groenblauwe netwerken verfraaien niet alleen onze omgeving, ze dragen ook bij aan het behoud van biodiversiteit, beschermen ons tegen de grillen van het klimaat en komen tegemoet aan de toenemende vraag naar groene ruimtes dicht bij huis. Bouwen mét de natuur blijkt trouwens ook een goedkope oplossing om de veelheid van die maatschappelijke problemen coherent aan te pakken.

Het begrip spreekt ook bijna iedereen aan, zoals bijvoorbeeld blijkt uit de burgerbevraging die de vorige minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening nog organiseerde. Als meerderheidspartijen hebben we dan ook niet gearzeld om het begrip en de realisatie ervan te steunen: dit is opgenomen in het Vlaamse regeerakkoord en eveneens in Visie 2050. Minister, omgekeerd moeten we echter vaststellen dat het begrip op zich veeleer summier aanwezig is in uw beleidsnota.

Tot daar deze inleiding, als achtergrond voor de volgende vragen. Minister, zult u verder invulling geven aan het begrip 'groenblauwe netwerken', als een onderscheiden onderdeel van een meer uitgestrekte open ruimte, zoals onder meer vooropgesteld in het groenboek voor het BRV, het regeerakkoord en Visie 2050? Welke reeds bestaande beleidsconcepten of projecten kunnen volgens u als bouwstenen dienen in de realisatie van zulke groenblauwe netwerken in diverse bestemmingsgebieden in Vlaanderen? Welke bouwstenen of instrumenten ontbreken volgens u vandaag om een aaneengesloten groenblauw netwerk van ecologische infrastructuur mogelijk te maken? In welke timing of fasering voorziet u voor de realisatie van groenblauwe netwerken op Vlaams niveau? Op welke manier hebben de diverse werkgroepen die in het kader van de relance van het BRV aan de slag zijn gegaan, invulling gegeven aan dit principe? Hebben de diverse werkgroepen in hun eindnota specifieke quickwins naar voren geschoven voor de uitwerking van groenblauwe netwerken of 'veerkrachtige ruimte'? Afsluitend toch even proberen: kunt u al een blik vooruit werpen? Op welke manier zal het concept van de groenblauwe netwerken worden vertaald in het witboek met betrekking tot het BRV?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer de Bruyn, we zijn op dit moment bezig met een consultatieproces in het kader van het BRV. Dat weet u. Het is natuurlijk de bedoeling daarmee naar de regering te gaan. Dan kunnen we dat hier ook verder bespreken. Ik kan u meedelen dat Ruimte Vlaanderen ook werd betrokken bij de beleidsvoorbereiding voor Visie 2050. We kunnen ons daar natuurlijk ook helemaal in vinden. In die nota voorziet men daar ook uitdrukkelijk in: "Vlaanderen stimuleert het duurzame en zorgvuldige gebruik van de ruimte die veel verschillende functies dient. We hebben in 2050 een robuuste open ruimte. De kwaliteit van de omgeving is voortreffelijk. De ruimte in Vlaanderen is groenblauw dooraderd: een netwerk van groene (half)natuurlijke elementen en waterpartijen." Op pagina 54 staat: "Ze putten kwaliteit uit een stevige ruimtelijke structuur van groen en water, ze zijn veerkrachtig, duurzaam, inclusief en bestand tegen de gevolgen van klimaatverandering."

Het is bijna poëzie, maar het klinkt wel heel mooi, en dat is wat we in de praktijk willen uitvoeren. We doen dat via de GRUP's, als onderdeel van de afbakening van de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur (AGNAS). We maken daar de realisatie van de Europese instandhoudingsdoelstellingen mogelijk, maar ook het Sigmaplan is een voorbeeld van hoe we daarop inzetten. In die plannen maken we systematisch werk van het schrappen van een aantal slecht gelegen harde bestemmingen, omdat ze bijvoorbeeld zijn gelegen in overstromingsgevoelig gebied – ik denk aan signaalgebieden – of omdat er maatschappelijk of ecologisch waardevol bos op staat. Dat is ook bekend, onze zonevreemde bossen. Die herbestemmingen zijn essentieel in het beleid dat we voeren, en dat doen we ook consequent.

Een belangrijke opgave voor het realiseren van fijnmazige groenblauwe aders zit bij de lokale besturen. Wij doen dat bij de afbakeningen, maar ook de lokale besturen moeten dat meenemen in wat ze doen voor ruimtelijke ordening, en ook in de publieke groene ruimte, in wijkgroen, goed bruikbare parken, goed bereikbare groengebieden, groendaken, waterlopen enzovoort. Die groenblauwe verbindingen zorgen niet alleen voor een verhoging van de ruimtelijke kwaliteit en beleving van de woonomgeving, ze zijn ook nodig voor waterberging, klimaatregeling en luchtzuivering. Zo worden de groenblauwe structuren gerealiseerd. We stimuleren hen daar ook in.

Binnenkort zullen we een vernieuwde handleiding hebben voor de lokale besturen. We noemen dat lokale groenplannen. Het zijn heel concrete good practices die lokale besturen kunnen gebruiken. We werken ook aan een omzendbrief met

richtlijnen voor gemeenten en provincies om beter om te gaan met de bestaande groenstructuren en bossen in niet-groene bestemmingen. Duurzaam ruimtelijk orderingsbeleid zorgt ervoor dat bos en groen ook in niet-groene ruimtelijke bestemmingen kunnen worden verweven en dat ze daar zone-eigen zijn.

De vaststelling dat gebieden die bijvoorbeeld zijn bestemd als woongebied, nog steeds significante oppervlaktes bos bevatten, is daarom niet per definitie een probleem. Bossen in een niet-groene bestemming zijn in veel gevallen net een element dat bijdraagt aan de goede ruimtelijke en omgevingskwaliteit. Het komt erop aan goed in te schatten hoe je die zone-eigen kunt maken of er een andere oplossing kunt voor bieden. We hebben al vaak aangetoond dat er heel mooie lokale oplossingen bestaan. Bij elke ruimtelijke ontwikkeling worden rol en positie van de bestaande bossen goed bekeken om na te gaan of er al dan niet een oplossing voor moet zijn.

Welke bouwstenen of instrumenten ontbreken? Er zal moeten worden ingezet op samenwerking in bestuursniveaus en sectoren, en over eigendomsgrenzen heen, wat logisch is. Vandaag ontbreekt dat nog te veel. Ik wil ook werk maken van gebiedsprojecten om te vermijden dat er naast elkaar wordt gewerkt waar Vlaamse, provinciale en lokale plannen en processen samenkomen, om zo te komen tot gebiedsdekkende bestemmingsplannen.

Er is een intentieverklaring ondertekend voor de Kleine Nete, waarbij de Vlaamse Regering op 3 april 2015 de samenwerking tussen de verschillende Vlaamse, provinciale en lokale partners heeft goedgekeurd.

Timing en fasering dan. We werken vandaag al volop aan de realisatie van talrijke gebiedsgerichte planningsprocessen en inrichtingsprojecten. Het zal ook worden opgenomen in het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV).

Ook de sociaal-economische betekenis van groenblauwe dooradering werd onderstreept. Een voorbeeld daarvan is het Kolenspoor. Dat is in het BRV opgenomen en daar is het ook van belang. Tevens wordt het belang van groenblauwe dooradering voor natuur en bos benadrukt. De Wijers is daar een mooi voorbeeld van. Het reduceren van de negatieve impact van klimaatverandering door het versterken en herstellen van natuurlijke regulerende diensten biedt voordelen voor mens en natuur.

De veerkrachtige ruimte dan. Het voorstel uit het Pajottenland om bepaalde erosiewerken vrij te stellen van vergunningsplicht, is een voorbeeld. Ik heb dat opgenomen in de voorstellen die zijn voorgelegd aan de Vlaamse Regering op 18 juli 2015. We zijn vandaag dus al effectief bezig en een aantal beslissingen zijn al genomen.

Er zijn ook voorstellen in de werkgroepen over piloot- en strategische projecten, zoals het project over het optimaliseren van de waterkwaliteit en de kwantiteit in De Wijers, de opmaak van een geïntegreerd plan voor de Markevallei in het Pajottenland, het verhogen van de waterkwaliteit van de Kraenepoel in het Meetjesland, het bosuitbreidingsproject van het Preshoekbos in de regio Kortrijk en de herinrichting van de eco-veloduct in het Meetjesland.

Hoe zal het concept van groenblauwe netwerken worden vertaald in het witboek van het BRV? De consultatie loopt nu, en we zullen dat opnemen in het BRV en hard maken.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Minister, uit uw overzicht onthoud ik dat u de blauwgroene veradering als bouwstenen zeer genegen bent en waardevol vindt. U had het over de paar plaatsen die in de beleidsnota voorkomen, maar het blijft beperkt tot die

plaatsen. Vandaar dat ik wat ongerust was, en u hebt die niet volledig weggenomen. Als de beleidsbrief wordt besproken, zullen we die opmerkingen opnieuw maken. De begripsomschrijving komt daar niet in voor, toch niet in de lezing die ik ervan heb gehouden. Mijn ongerustheid blijft dus wel wat overeind.

U verwijst ook naar de quick wins in de drie gevallen – Pajottenland, de regio luchthaven en Denderland – maar in geen enkel ander geval. Het is geruststellend dat u bevestigt dat het waardevol is en dat u de sociaal-economische aspecten benadrukt, maar anderzijds ben ik niet overtuigd dat het ook een bouwsteen is in de verdere ontwikkeling van het BRV. We zullen nog kansen krijgen om het belang dat wij eraan hechten, verder onder de aandacht te brengen. Het is vooral zaak om het te concretiseren. Daar wil ik u ondersteunen in het belang dat u hecht aan de samenwerking met de lokale besturen, want daar zitten we op dezelfde lijn. Zij zijn cruciale partners. Het is dan aan de hogere overheid om voor de brede horizontale en gebiedsdekkende aanpak te zorgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de digitale ontsluiting van jachtplannen door het Agentschap voor Natuur en Bos – 240 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Voorzitter, u vroeg me om mijn vragen in één vraag om uitleg te stoppen. Ik heb geargumenteed waarom ik er drie vragen om uitleg van wilde maken. Ik waardeer ten eerste dat u naar mijn argumentatie hebt geluisterd.

Minister, mijn eerste vraag om uitleg gaat over de digitale ontsluiting van de jachtplannen door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en vloeit voort uit de bij tijd en wijle geanimeerde discussie die we daarover hadden naar aanleiding van de wijziging van het Jachtdecreet. U engageerde zich om die jachtplannen wel degelijk digitaal te laten ontsluiten door het agentschap, met alle respect voor de privacy, wat vanzelfsprekend is.

Minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot de digitale ontsluiting van jachtplannen door het ANB? Welke acties werden al ondernomen of zullen worden ondernomen om daar uitvoering aan te geven?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dit behoort tot de bevoegdheid van de arrondissementscommissarissen. Zij moeten die plannen goedkeuren. Het ANB heeft in samenwerking met de overkoepelende jagersvereniging, Hubertusvereniging Vlaanderen, alle mogelijke digitale basisdocumenten aangeleverd. Dat is een cruciale stap om die jachtplannen digitaal te kunnen ontsluiten. Het ANB heeft aan de arrondissementscommissarissen gevraagd om alle goedgekeurde jachtplannen digitaal over te maken.

Tot vandaag heeft het ANB alleen van de arrondissementscommissaris van Vlaams-Brabant digitale, goedgekeurde jachtplannen ontvangen. In afwachting van de digitale goedgekeurde plannen van de andere provincies is het ANB gestart met de bouw van een ondersteunend uniform digitaal platform voor de ontsluiting van die plannen voor de burgers, zoals was afgesproken.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Minister, ik mis natuurlijk nog één element, en dat is de timing. Ik begrijp dat dat niet in een week of een maand of zelfs twee maanden tijd kan. Daar heb ik alle begrip voor, maar nu laat u ons wel helemaal in het ongewisse. Er is één arrondissementscommissaris die op dit ogenblik heeft aangeleverd waar u hen toe aangespoord hebt. Ik vind dat bijzonder weinig. Wat zult u doen of wat hebt u gedaan om de andere arrondissementscommissarissen aan te sporen om hetzelfde te doen?

Mijn vraag was misschien niet zo expliciet gesteld, maar dan doe ik dat nu wel: zit er enige timing op die zaak? Onze dank en respect voor het feit dat u het principe zo duidelijk hebt gesteld dat het niet meer dan normaal is dat mensen kunnen zien voor welke gebieden er jachtplannen zijn goedgekeurd, maar na een aantal maanden moeten we vaststellen dat een van de vijf min of meer gedaan heeft wat we gevraagd hebben, en voor de rest wordt er afgewacht. Dat vind ik eerlijk gezegd wat teleurstellend. Als u mij rond de timing dus nog wat meer duidelijkheid zou kunnen geven, zou dat zeer welkom zijn.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Bruyn, u hebt gelijk. Wij hadden natuurlijk ook gehoopt dat de arrondissementscommissarissen dat al overgemaakt zouden hebben. We hebben altijd eind 2015 als timing vooropgesteld. We hopen dat we dat halen en we blijven daarop aandringen.

Piet De Bruyn (N-VA): Voor mij is die timing van eind 2015 nieuw. Ik kan mij niet herinneren dat dat toen expliciet is gezegd in de commissie. Het is in elk geval een timing waar ik de redelijkheid van inzie. Ik had ze alleen liever wat eerder in het debat gehoord, maar soms helpt wat aandringen. We zullen samen met u kijken of we eind december op een transparante manier – want dat vind ik ook een belangrijk element – de jachtplannen kunnen inkijken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de jachtplannen – 247 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Minister, dit onderwerp is vorige week al kort aan bod gekomen, maar het leek mij toch zinvol om de vraag te handhaven, omdat er ook nog een tweede element in mijn ingediende en toen nog hangende vraag zat, waar ik het vorige week niet over gehad heb.

Op 10 september 2015 verscheen in het Belgisch Staatsblad arrest 231.949 van 14 juli 2015. Dat arrest vernietigde de artikelen 30, laatste lid, en artikel 31, paragraaf 6, van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 april 2014 houdende de administratieve organisatie van de jacht in het Vlaamse Gewest. We weten dat daardoor de rechtsgrond ontbrak op basis waarvan de Vlaamse Regering meent dat het aangewezen is om in bepaalde gevallen schriftelijke bewijsvoering van jachtrecht voor te leggen.

We hebben dan bij de wijziging van het Jachtdecreet, een wijziging die we hier in juli hebben goedgekeurd, de volgende zin toegevoegd: "De Vlaamse Regering kan in bepaalde omstandigheden eisen dat een schriftelijk bewijs van het jachtrecht wordt voorgelegd bij het neerleggen of het aanpassen van het plan."

Uit de discussie bleek duidelijk dat we daarmee een rechtsgrond creëerden voor de hierboven geciteerde artikelen van het besluit van de Vlaamse Regering, teneinde de schriftelijke jachtbewijzen te kunnen afdwingen. Die rechtsgrond is uiteraard pas van kracht sinds 30 juli 2015, en dus zijn de vermelde artikelen ex tunc vernietigd. Volgens mijn informatie is het zo dat, zolang er geen nieuw besluit van de Vlaamse Regering is, we daar een beetje in een vacuüm zitten. U hebt vorige week gezegd dat moet worden bekeken hoe dat zal worden opgelost.

Dan komen we bij een ander element van de discussie. Artikel 63, paragraaf 1, van hetzelfde besluit van de Vlaamse Regering legde de uitdrukkelijke verplichting op aan de jachtrechthouder om voor het jachtseizoen 2015-2016 een voorstel van jachtplan in te dienen bij de arrondissementscommissaris van de provincie waarin het jachtterrein of het grootste gedeelte ervan ligt. Dat diende te gebeuren voor 1 januari 2015. Dat artikel werd niet vernietigd door de Raad van State en is gelinkt aan artikel 7, tweede lid, van het Jachtdecreet, dat bepaalt dat elke houder van het jachtrecht die op welke wijze ook van zijn jachtrecht gebruikmaakt, verplicht is een door hem opgemaakt plan van zijn jachtterrein met aanduiding van de percelen waarbinnen hij geen jachtrecht heeft, in te dienen.

Minister, ik wil mijn vraag van vorige week herhalen, maar ik neem aan dat de tijd wat te kort is om een nieuw antwoord te krijgen. U hebt zich toen in elk geval geëngageerd om naar een oplossing voor dat probleem te zoeken. Als u daar ondertussen meer info over hebt, hoor ik dat heel graag.

Indien men van zijn jachtrecht gebruikmaakt, is men verplicht een opgemaakt plan in te dienen, met inbegrip van de percelen waarop men geen jachtrecht heeft. Klopt de lezing dat als men dat niet deed of als men het pas deed na 1 januari 2015, men dan stricto sensu in het jachtseizoen 2015-2016 niet op die percelen zou kunnen jagen? Dat is een vraag die voor menige jachtrechthouder belangrijk is.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Bruyn, ik heb het arrest aan de diensten bezorgd en de opdracht gegeven om het na te leven en de beslissingen niet langer te baseren op die vernietigde bepaling. Dat lijkt mij logisch.

De goedkeuring van de jachtplannen is de exclusieve bevoegdheid van de arrondissementscommissarissen. De voorstellen van de jachtplannen voor het jachtseizoen 2015-2016 moesten dus conform het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 ingediend zijn voor 1 januari 2015. De controleprocedure moest voor 15 juni afgerond zijn, de goedkeuring voor 1 juli.

Het arrest is pas na 1 juli bekend en de vernietiging heeft slechts betrekking op die bepalingen waar bij de procedure schriftelijk bewijs werd gevraagd, niet op de procedure zelf. De vernietiging van de besluiten heeft door zijn timing op dit moment in principe dus geen impact op de goedkeuringsprocedure. Ze heeft wel een impact op de mogelijkheden voor aanpassing van de goedgekeurde jachtplannen 2015-2016. Voor dat aspect kunnen de bevoegde arrondissementscommissarissen terugvallen op de basisbepalingen van artikel 7 van het Jacht-decreet, waarin hun een aantal minder specifieke mogelijkheden worden aangereikt om dezelfde taak te vervullen.

Wij bereiden uiteraard een aanpassing van het Jachtadministratiebesluit voor, met het oog op het herstel van de vernietigde bepaling. Dat zal gebeuren in de filosofie van de totstandkoming van de oorspronkelijke bepaling en de recent goedgekeurde rechtsgrond.

Rekening houdend met het feit dat men ook een verklaring van ongewijzigd behoud van een jachtplan kon indienen tegen diezelfde datum, is er dus een correcte interpretatie van de bepaling in het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Minister, ik dank u voor uw omstandige motivatie en interpretatie van de juridische situatie waarin men zich bevindt. Ik onthoud vooral ook het engagement om te zorgen voor een oplossing. Ik veronderstel dat dat dan een gewijzigd of nieuw besluit van de Vlaamse Regering zal zijn, waardoor men opnieuw uitvoering kan geven aan wat in een compromis bereikt is. Ik kijk uit naar de effectieve invoering daarvan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de jachtverloven – 252 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Minister, we hebben tijdens de discussie in juli vastgesteld dat het agentschap nogal creatief omsprong met de in de regelgeving opgenomen verplichting dat er originele documenten moesten worden voorgelegd wat betreft het verkrijgen van jachtverloven. En laat ons eerlijk zijn: die verplichting was weloverwogen ingevoerd. In dat opzicht diende ze ook nageleefd te worden. U hebt gezegd dat het inderdaad niet correct is wat hier gebeurd is. U zou vragen dat men de nodige aanpassingen zou doen, zodat de informatie op de website conform is aan wat in de regelgeving is opgenomen.

En dan wordt het een beetje onduidelijk. Je vindt die informatie op verschillende websites en op verschillende plaatsen. Op de ene plaats wordt gesproken over originele documenten, op de andere niet. Als we kijken naar het pdf-formulier waarop de aanvraag moet worden ingediend, lezen we daar: "De aanvrager houdt de originele documenten ter beschikking in geval van controle door de bevoegde arrondissementscommissaris."

Wat mij betreft, hoe je het ook draait of keert, is dit geen correcte – of toch geen volledig correcte – implementatie van wat als verplichting is opgenomen. Heeft het agentschap dit gedaan volgens eigen inzicht? Zo ja, wat vindt u daarvan? Heeft het agentschap dit gedaan met uw instemming of met de instemming van uw diensten? Dan vergt dat op zijn minst wat uitleg. Overweegt u om het agentschap opnieuw te vragen om te doen wat het moet doen, wat betekent dat men de wetgeving moet uitvoeren en dat er dus moet worden aangedrongen op het voorleggen van originele documenten?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Bruyn, ik denk dat u een punt hebt. Wat hebben onze diensten gedaan? Op basis van de opdracht die we hebben gegeven om tegemoet te komen aan uw opmerking, hebben ze een toevoeging op de website gezet, maar die kwam niet overeen met wat de bedoeling was. We hebben ondertussen de opdracht gegeven om ze eraf te halen. Ik denk dat dit ondertussen gebeurd is.

Wat is de uitleg van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB)? We moeten dit nog eens verder bekijken. Het agentschap zegt dat het nu iets is dat qua administratieve overlast en qua het indienen van formulieren enorm veel rompslomp met zich meebrengt, niet alleen voor de diensten, maar ook voor de betrokkenen, die telkens weer originele documenten moeten voorleggen en ter plaatse moeten gaan.

Het ANB is ervan overtuigd dat het feit dat altijd weer authentieke papieren moeten worden ingediend, niet meer van deze tijd is. Die overtuiging staat echter tegenover wat is beslist en moet worden uitgevoerd. Misschien moeten we eens bekijken of we dit willen aanpassen. Volgens het ANB kan dit in de praktijk niet werken.

Maar u hebt een punt: het staat anders in de regelgeving en de regelgeving moet worden toegepast. Ik ben het daar absoluut mee eens, het is daarom ook van de website gehaald.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Ik volg voor een groot stuk de redenering dat het eigenlijk niet meer 21e-eeuws is dat papieren moeten worden opgestuurd of dat ter plaatse moet worden gegaan. Ik vind wel dat die mogelijkheid moet blijven bestaan voor mensen die dat verkiezen. Ik heb begrepen dat er provincies zijn die het fysieke loket hebben afgeschaft. Dat vind ik betreurenswaardig. Een e-loket is goed, maar kan volgens mij het fysieke loket niet in alle gevallen vervangen.

De manier waarop het ANB hier heeft geprobeerd om aan die weinig gebruiksvriendelijke werkwijze tegemoet te komen, vind ik inderdaad niet correct. U bent me daarin ook gevolgd. Het is de taak van de overheid – zonder daarmee exclusief u te bedoelen – om ervoor te zorgen dat de elektronische communicatie tussen diensten veel beter gaat.

Het zou inderdaad niet de burger moeten zijn die eerst een document moet gaan vragen op het gemeentehuis en daarna eentje bij zijn verzekering, en die dan met die documenten naar een ander loket van de overheid moet gaan. Dat is inderdaad een beetje achterhaald. We moeten inzetten op het veel beter sluitend laten communiceren van de verschillende verstrekkers van documenten zodat een e-loket echt een e-loket wordt. De burger hoeft eigenlijk niet te weten wat er allemaal achter zit, wie met wie communiceert om de authenticiteit van de documenten te controleren. Dat moet de opdracht zijn.

Ik ben in ieder geval tevreden om te vernemen dat u opnieuw onderstreept dat we toen niet voor niets die voorwaarde hebben gecreëerd. En zolang we die niet wijzigen, dient die correct en zonder al te veel interpretatievrijheid toegepast te worden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Güler Turan aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de noodzakelijke actualisering van de studie van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) over de milieu-impact van verschillende afvalverwerkingstechnieken – 262 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Güler Turan (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, de aanleiding voor deze vraag is de mogelijk nieuwe investering die wordt aangetrokken in Antwerpen. Het is een Saoedische investering waarbij men gebruik wenst te maken van het vergassingssysteem. Het gaat om het vergassen van afval met een daaraan gekoppelde productie van chemicaliën. Deze techniek, die 'Waste to Chemicals' of 'Feedstock Recycling' wordt genoemd, krijgt wereldwijd steeds meer aandacht.

Er is dus een geplande investering in een fabriek van Energy Recovery Systems (ERS), van Saoedische afkomst, in Antwerpen. Over de milieuaspecten bestaat

echter nog grote onduidelijkheid, of er worden tegenstrijdige berichten de wereld over ingestuurd. Het feit dat de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) een studie heeft uitgevoerd in opdracht van ERS en dat deze studie niet wordt vrijgegeven, zorgt er natuurlijk voor dat meerdere betrokkenen zich grote zorgen maken.

Volgens de initiatiefnemers van de Saoedische fabriek zou de vergassingstechnologie beter scoren dan een klassieke afvalverbranding. Anderen, onder meer diverse milieuorganisaties, wijzen op het mogelijk aantrekken van plasticafval dat perfect mechanisch kan worden gerecycleerd. En mechanische recyclage wordt nog altijd verkozen boven vergassing.

Het zou nuttig zijn mocht de OVAM de opdracht geven tot de actualisering van de studie van VITO die in 2001 is uitgevoerd over de milieuaspecten van de verschillende verwerkingstechnieken. Vergassingstechnologie komt daarin maar heel beperkt ter sprake. Ondertussen is er wereldwijd heel veel interesse voor deze specifieke aanpak, ook voor de verbranding van huishoudelijke afvalstromen. Een Canadees bedrijf speelt ter zake een voortrekkersrol.

Minister, ik wil u graag enkele vragen stellen. Blijkbaar is er dus een studie in opdracht van dat bedrijf door VITO uitgevoerd naar de milieu-impact van de geplande Saoedische waste-to-chemicalsfabriek. Kan die studie worden vrijgegeven?

Hoe bent u van plan te voorkomen dat ook plastic afval dat perfect voor mechanische recycling in aanmerking komt, zal worden aangetrokken? Dit is belangrijk, want dan zou het geen winsituatie meer zijn.

Hoe schat u de impact in van de fabriek op de recyclagesector? Kunt u de opdracht die in 2001 aan VITO was gegeven, laten overdoen, maar dan op basis van recentere gegevens en rekening houdend met de nieuwe technologieën die er op de markt zijn? Processen die heterogeen huishoudelijk afval via vergassingstechnologie verwerken, worden nu blijkbaar enorm gepromoot in Canada. Misschien is dat evengoed van toepassing in Vlaanderen?

Met al deze vragen en bedenkingen die we hebben over het initiatief dat nu in Antwerpen wordt genomen, is het de vraag of het raadzaam is om een bijkomende geüpdatete studie te bestellen over die afvalverwerkingstechnieken en om daar eventueel hoorzittingen over te houden.

Ik heb ondertussen vernomen dat ISVAG ook een studie aan het uitvoeren is of al heeft uitgevoerd over haar toekomst. ISVAG maakt een oefening die vergelijkbaar is met de studie die door VITO zou zijn gemaakt voor ERS. Hebt u weet van die studies? Wat is de stand van zaken?

Mijn bedenkingen hebt u ook ineens al meegekregen: de impact op de recyclagesector van de geplande investering in Antwerpen en, heel belangrijk, voorkomen dat plastic dat voor mechanische recycling in aanmerking komt, zal worden aangetrokken en vergast, iets wat in tweede orde goed zou zijn.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mevrouw Turan, er is bij de OVAM inderdaad één studie bekend over de waste-to-chemicalsfabriek van ERS in Antwerpen. Die studie is besteld door ERS en werd opgesteld door VITO, in samenwerking met RDB Envilux. In de studie wordt onderzocht of het project technisch en financieel haalbaar is, en natuurlijk ook wat de milieu-impact zal zijn.

Het studierapport bevat vertrouwelijke bedrijfsgegevens en de initiatiefnemer heeft uitdrukkelijk verzocht de studie niet openbaar te maken. Er is een

geheimhoudingsovereenkomst. Het rapport kan de OVAM dus niet vrijgeven. Als er ooit een dossier wordt opgestart voor milieu-effecten of een omgevingsvergunningsaanvraag, dan kan het daar wel deel van uitmaken. De informatie is uiteraard wel openbaar tijdens de inspraakprocedure.

Het klopt dat een van de basisprincipes van het Materialendecreet is dat er een duidelijke prioriteitsvolgorde is voor de omgang met afvalstoffen. Ze zijn ook in overeenstemming met de Europese kaderrichtlijn voor afvalstoffen, voor het recycleren van afvalstoffen. Het sluiten van de materiaalkringloop heeft voorrang.

Toegepast op het concept van ERS, gaat de voorkeur dus in principe uit naar mechanische recyclage van kunststofafval boven de omzetting tot bouwstenen voor ureum of ammoniak of energetische valorisatie, tenzij kan worden aangetoond dat op basis van het levenscyclusdenken, energetische valorisatie beter scoort qua milieu-impact. Dat kan wel. Een dergelijke uitzondering is opgenomen in het decreet en conform de Europese richtlijn. Selectief ingezameld kunststofafval moet worden verwerkt in installaties met mechanische recyclage. Kunststofafval dat vanwege bijvoorbeeld vervuiling of ongewenste contaminanten niet in aanmerking komt voor mechanisatie, kan dan naar een installatie zoals ERS voorstelt. In het studierapport wordt de input van de installatie omschreven als 'industrial secondary waste', zonder in detail te gaan. Het is aan de vergunningverlenende overheid om te kijken of aanvragen voldoen aan wat is voorgeschreven.

De impact van het ERS-project op de recyclagesector en op het afvalbeheer in het algemeen kan bijzonder groot zijn, ook op Europese schaal, als we de vooropgestelde capaciteit in aanmerking nemen. We mogen niet vergeten dat de meeste lidstaten het een stuk slechter doen dan Vlaanderen op het vlak van selectieve inzameling en recyclage. In Europa wordt er nog zo veel materiaal gestort dat die hoeveelheden allicht volstaan om de ERS-installatie te voeden. In Vlaanderen kan enkel niet-recycleerbaar kunststofafval dat nu samen met het restafval wordt verbrand, naar zo'n recyclage gaan.

Een update van de studie die in 2001 werd uitgevoerd door VITO over verschillende verwerkingsscenario's op de Vlaamse afvalmarkt is niet gepland. Het is aan de aanvrager om aan te tonen dat zij beschikken over de beste beschikbare technieken. De OVAM zal volgend jaar wel een onderzoek laten uitvoeren naar de milieu-impact van diverse thermische verwerkingstechnieken van kunststofafval. Die zal men tegenover elkaar afwegen en kijken hoe het kan worden vergeleken met mechanische recyclage van kunststoffen.

Ik ben op de hoogte van de intentie van ISVAG om een studie uit te voeren over de toekomst van de verbrandingsoven in Wilrijk. Ik beschik niet over een stand van zaken, daar kan ik u niets meer over zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Güler Turan (sp.a): Dank u wel, minister, voor uw antwoord. U hebt grotendeels de opmerkingen en bedenkingen die ik had, bevestigd. U hebt enkele concrete antwoorden gegeven, maar niet op een van de belangrijkste vragen. U bevestigt dat plastic afval perfect in aanmerking kan komen voor mechanische recyclage. U zegt dat, als ERS de vooropgestelde volumes haalt, het een grote impact zal hebben in België en zelfs in Europa. Maar hoe wilt u concreet voorkomen dat er plastic wordt gebruikt dat perfect mechanisch kan worden verwerkt?

Ik ken persoonlijk de werkwijze niet zo goed. De aanvrager moet aantonen dat hij de beste technieken gebruikt, zegt u. Maar als de overheid, de beleidsmaker, de technieken niet zelf definieert en benoemt, vraag ik me af hoe u dat aftoetst.

Welke voorwaarden en aspecten hanteert u? U kunt zich daarvoor toch moeilijk baseren op de technologie die er was in 2001? Ik heb een concreet Canadees voorbeeld van afvalverwerking gegeven, met vergassingsmogelijkheden en recyclage. Waarom blijft u vanuit het beleid op een opdracht van 2001 zitten? Waarom wenst u dat niet te bekijken en herbekijken?

De aanvraag is gericht op recyclage en het kan een grote impact hebben, zegt u, en het dient voor niet-verwerkbare stoffen. Maar hoe dat wordt gecontroleerd, weet ik niet. De studie die VITO heeft uitgevoerd in opdracht van ERS, bevat heel veel bedrijfsgeheimen, zegt u. Het is een vertrouwelijk document. Kunnen er geen deelaspecten worden vrijgegeven? Is dat voor onderhandeling vatbaar? Om de mensen die zich nu grote zorgen maken, gerust te stellen. Als het zo'n goed verhaal is, een investering die zorgt voor tewerkstelling, en als het gaat om recyclage, moeten we die mensen misschien geruststellen, zodat iedereen achter het project kan staan. Maar op basis van de antwoorden die u vandaag geeft, stel ik me enkel meer vragen.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Turan, iedereen heeft nog veel vragen. Het is juist de bedoeling, als er een concrete aanvraag is, als er een vergunning komt, dat er een BBT-studie (beste beschikbare techniek) wordt gemaakt. Alles zal moeten worden onderbouwd. Er zal ook worden gekeken naar milieueffecten. En op dat moment moet alles worden beoordeeld. Het is moeilijk om nu 'out of the blue' te zeggen wat de effecten zijn. Er moet eerst een concreet dossier zijn, en dat is er vandaag niet. Het is een beetje vroeg om nu al concreet op al die zaken in te gaan en er een zicht op te hebben. Niemand weet het, we moeten het afwachten.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Güler Turan (sp-a): Minister, dat begrijp ik. Dan zullen we het opvolgen, zodra het dossier concrete vormen aanneemt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Martine Fournier aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de verkoop van autowrakken – 265 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Martine Fournier (CD&V): Minister, in de diefstalstatistiek van Menen moest ik vaststellen dat er de voorbije maanden 36 autodiefstallen in de politiezone Grensleie werden gepleegd. Enkele dagen later las ik in Het Laatste Nieuws over het gebruik van Belgische autowrakken door dieven in Frankrijk. De dieven gingen goed georganiseerd te werk. Om de diefstal van een voertuig te verdoezelen, maakten ze gebruik van Belgische autowrakken van hetzelfde merk. De gestolen auto kreeg het Belgische chassisnummer en was dus weer verkoopbaar. Daarop besloot ik dat toch even te bekijken.

Bij nazicht van de cijfers van Febelauto viel me op dat er heel wat autowrakken verdwijnen in het illegale circuit. Het aantal ingezamelde afgedankte voertuigen bij de erkende centra is sterk dalende sinds 2010. In 2013 is naar schatting slechts 80 procent van de afgedankte voertuigen verwerkt door de erkende centra. Het jaarverslag van Febelauto uit 2013 zegt hierover: "De strijd tegen de oneerlijke concurrentie van illegale centra wordt dan ook onverminderd verdergezet."

Het lijkt een vreemd gegeven dat zoveel particulieren hun autowrak zouden verkopen aan illegale handelaars. Navraag in de autosector, de verwerkingssector en bij verschillende verzekeraars leverde steeds een verwijzing op naar hetzelfde bedrijf, Informex. Dat Brusselse bedrijf runt een veilingwebsite. Het heeft nageenog een monopolie op de verkoop van de zogenaamde totale verliezen, in de volksmond 'perte totale'. Informex heeft geen duidelijke regels voor het verkopen van de wrakken. Iedereen die zich inschrijft met een btw-nummer en 5000 euro borg betaalt, kan auto's kopen van Informex. Er wordt dus niet gecontroleerd of de inschrijver in orde is met de VLAREMA-bepalingen (Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffenreglementering) voor autowrakken. Hier knelt het schoentje. Bij verkoop weet noch de verzekeraar, noch de oorspronkelijke eigenaar van de wagen of de afnemer er wel voor zorgt dat het autowrak effectief legaal wordt ontmanteld.

De totale verliezen omvatten twee categorieën. De economische totale verliezen zijn eventueel te herstellen, maar het is voor de eigenaar voordeliger om een andere wagen te kopen. De technische totale verliezen zijn onbruikbare wrakken. Het is belangrijk dat ze worden behandeld door de erkende centra, om schadelijke milieu-impact te vermijden.

België is trouwens door Europa verplicht om te voorzien in de behandeling van de autowrakken door erkende centra. Concreet is de Vlaamse wetgeving een omzetting van de Europese richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken. Twee artikels zijn hier van belang. Artikel 5.2 bepaalt: "De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat alle autowrakken aan door het bevoegd gezag erkende verwerkers worden overgedragen." Artikel 5.3 bepaalt: "De lidstaten zetten een systeem op waarbij het voorleggen van een certificaat van vernietiging een voorwaarde voor de uitschrijving van het afgedankte voertuig is."

Bij de toepassing van het eerste artikel loopt het mis. Informex verkoopt immers aan iedereen en maakt geen onderscheid tussen door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) erkende centra en andere niet-vergunde opkopers. Maar ook bij het tweede doet zich een probleem voor: er is geen goed werkend systeem dat de eigendom van de voertuigen tot het einde blijft volgen. Het net vertoont gaten die door malafide ondernemingen kunnen worden gebruikt.

Het opzetten van een opvolgingssysteem is uiteraard een federale materie. Een potentiële koper van wrakken krijgt van Informex de boorddocumenten uitgebreid te zien, ook al kan het voertuig technisch niet worden hersteld. Deze boorddocumenten kunnen wel worden gebruikt om de diefstal van een voertuig van hetzelfde type te verdoezelen. Dat kan een verklaring zijn voor het feit dat de Menense criminaliteitscijfers de laatste jaren vaak de diefstal van gewone auto's tonen.

Tot slot valt me ook op dat heel wat auto's gestald worden voor de verkoop op terreinen die niet in orde zijn met de milieuvoorschriften. Zo is het geen uitzondering een auto gestald te zien op een grasterreinen of kiezels. Minister, welke maatregelen zult u nemen om de verkoop van autowrakken aan niet-erkende verwerkers tegen te gaan? Welke maatregelen zult u nemen om te controleren dat de autowrakken conform de milieuvoorschriften worden gestald? Zal de OVAM hier extra controles op doen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: We kennen deze problematiek van de verkoop van technisch totale verliezen via het Informexplatform. Deze zomer heeft de OVAM Informex om transparantie gevraagd over haar precieze activiteiten. Na herhaaldelijk aandringen is er op 19 oktober een vergadering geweest met onder andere

vertegenwoordigers van Assurali, het Instituut van auto-experts en Informex. Er was eveneens een vertegenwoordiger aanwezig van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De problematiek van de autowrakken werd uitvoerig behandeld en er werd afgesproken dat de sector voorstellen zal formuleren om zich in regel te stellen. Daarnaast ging de OVAM recent over tot het blokkeren van technische totale verliezen (TV's) die te koop werden aangeboden in niet-erkende centra. De OVAM zal ook controles uitvoeren bij individuele verzekeringsmaatschappijen die TV's via Informex verhandelen. Ten slotte zijn er ook nog andere houders van afgedankte voertuigen die zich niet aan de verplichting houden om ze in te leveren bij erkende centra. Door het ontbreken van de traceerbaarheid van voertuigen is het niet mogelijk de laatste eigenaar van een afgedankt voertuig te identificeren. Het realiseren van de traceerbaarheid van voertuigen is de bevoegdheid van de FOD Mobiliteit. De OVAM en Febelauto dringen er bij de FOD Mobiliteit op aan om hun verantwoordelijkheid te nemen. Het handhaven van de opslagvoorwaarden voor het tijdelijk stallen van geaccidenteerde voertuigen en voertuigwrakken is een bevoegdheid van de gemeente voor de klasse 2- en 3-inrichtingen en van de afdeling Milieu-inspectie voor de klasse 1-inrichtingen. De OVAM informeert het parket, de gemeente of de Milieu-inspectie voor de klasse 1-inrichtingen. De OVAM informeert het parket, gemeenten of de Milieu-inspectie bij de vaststelling van een overtreding bij de opslagvoorwaarden.

Martine Fournier (CD&V): Minister ik dank u voor het antwoord, ik heb daar niet veel meer aan toe te voegen.

Ik ben blij dat u deze problematiek ter harte neemt en verder opvolgt. De traceerbaarheid heb ik ook al aangekaart bij federale collega's om het in het federaal parlement te bespreken.

Bart Nevens (N-VA): Het is inderdaad een interessant gegeven. Er is een bijkomend element, zijnde schadeauto's die via een circuit op de markt komen, maar er is ook de export naar het buitenland van wagens met duizenden kilometers op de teller. Daar is ook een milieuaspect aan verbonden. Nieuwe normen en milieuvriendelijke wagens worden door de overheid gestimuleerd, maar afgedankte wagens komen vaak in een tweedehandsircuit in landen die de normen of regels niet zo nauw nemen. Als overheid zouden we het initiatief moeten nemen om ervoor te zorgen dat die wagens niet meer op de baan kunnen rijden. Het is een breuklijn tussen de kringlooeconomie, waarbij goederen een tweede kans krijgen en hergebruikt worden, en het risico om milieuschade te veroorzaken door hergebruik. Dat geldt niet alleen voor wagens, maar ook voor koelkasten en andere apparaten die na een aantal jaren niet meer voldoen aan de huidige reglementering. We moeten dit meenemen in het verhaal van tweedehandsircuit van wagens, namelijk door ze in Vlaanderen te recyclen en ervoor te zorgen dat ze niet meer op de baan komen, niet in ons eigen land en ook niet in het buitenland.

Minister Joke Schauvliege: Zolang het voertuig nog een tweedehandsvoertuig is, heeft Leefmilieu daar niets mee te maken. Er zijn bepalingen die zeggen wanneer een auto een wrak is en wanneer het een tweedehandsvoertuig is. Hetzelfde geldt voor een koelkast, wanneer is het afval en wanneer kan het nog gebruikt worden.

De voorzitter: De OVAM doet daar blijkbaar ook mee de bepaling. Ik heb net gezien dat er een bewijs is dat de OVAM aangeeft dat wagens niet meer in een bepaald circuit mogen komen.

De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Er is nog een vacuüm: het is spijtig dat we koelkasten met CFK's nog op de markt toelaten. Ze zouden beter hier volledig ontmanteld worden in plaats van ze op te sturen naar Afrikaanse landen.

De voorzitter: Het betreft hier een vraag van mevrouw Fournier. Nu worden er koelkasten bijgehaald, een totaal andere thematiek. Uw conclusie is niet volledig correct. We kunnen er misschien een apart debat over voeren.

Martine Fournier (CD&V): Als een autowrak over de grens gaat, moet de OVAM goedkeuring geven. Ik vraag me af hoeveel goedkeuringen er al werden gegeven. Naar mijn informatie niet zo veel, het zou misschien interessant zijn dat eens na te gaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over natuurbegraafplaatsen – 269 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): 1 november nadert, en dan stellen mensen zich al sneller de vraag wat er in het kader van begraven kan en niet kan. Er wordt in een aantal fora aandacht aan besteed. We zien een evolutie naar altijd maar meer persoonlijke en eigen invullingen van een afscheidsritueel en de bestemming van assen na crematie.

Ook de uitvaartsector zelf is voortdurend op zoek naar alternatieven die ecologisch en economisch interessanter zijn dan het traditionele begraven en cremeren. Onze noorderburen hebben bijvoorbeeld op verschillende plaatsen in het land natuurbegraafplaatsen. Op zulke begraafplaatsen liggen de graven niet in rechte rijen langs verharde paden, maar schijnbaar willekeurig verspreid op mooie plaatsen in een natuurrijk gebied. Tussen de graven is ruimte, er zijn geen afrasteringen en ook geen speciaal vervaardigde grafstenen. Graven worden gemarkeerd met bloemen, zwerfkeien of houten bordjes. Er zijn zelfs natuurbegraafplaatsen waar de graven helemaal niet gemarkeerd zijn. Sommige natuurbegraafplaatsen liggen in een park, andere willen opgaan in een natuurlijk bio divers landschap.

Naast begraven, kunnen stoffelijke overschotten ook worden gecremeerd. Vorig jaar kwam het onderwerp van biocrematie al aan bod in de commissie Binnenlands Bestuur. Toen werden echter een aantal kantlijnen geplaatst bij de ecologische impact ervan. Wat ook gebeurt, is assen in een composteerbare urne te begraven, samen met het zaad van een boom of struik. Op die manier groeit er een stukje natuur als het ware uit de assen van de overledene.

Minister, toen dit thema vorig jaar aan bod kwam, hebt u laten verstaan dat u de mogelijkheden tot het creëren van natuurbegraafplaatsen aan het onderzoeken was. In uw antwoord op een aantal schriftelijke vragen gaf u aan dat er een aantal overlegmomenten zouden worden georganiseerd met de betrokken partners, onder meer het Agentschap Binnenlands Bestuur en het Agentschap voor Natuur en Bos, maar ook de uitvaartsector. Het spreekt immers voor zich dat er ook voor natuurbegraafplaatsen, net zoals dat het geval is voor de begraafplaatsen zoals we ze vandaag in Vlaanderen kennen, een aantal voorwaarden moeten worden opgesteld met betrekking tot locatie, bereikbaarheid, milieueffecten en dergelijke meer.

Minister, kunt u een stand van zaken geven met betrekking tot de opmaak van een regelgevend kader voor het oprichten van natuurbegraafplaatsen in Vlaanderen? Zou het mogelijk kunnen worden om in parken of bossen een stuk te reserveren voor het creëren van een natuurbegraafplaats?

In het verleden hield ik in de commissie Binnenlands Bestuur al eens een pleidooi om gemeenten zelf te laten afbakenen op welke andere plaatsen dan de begraafplaats er assen zouden kunnen worden uitgestrooid. Momenteel maakt het decreet dit absoluut onmogelijk. Het zegt dat de as kan worden uitgestrooid in de privétuin of, met schriftelijke toestemming, in de tuin van iemand anders, maar het kan niet op een andere publieke plaats dan de officiële begraafplaats. Ik denk dat in elke gemeente een aantal mooie plekken zouden kunnen worden aangeduid waar dat eventueel wel zou kunnen: in bos- of natuurgebied, of in de duinen, waar de mensen op een heel waardige manier op een eigen wijze afscheid kunnen nemen. Dit zou kunnen bijdragen tot de heling binnen het rouwproces.

Minister, hoe staat u tegenover het creëren van de mogelijkheid om assen op een andere plaats uit te strooien? Op welke plaatsen buiten de gewone begraafplaats kunnen eventueel composteerbare urnen worden begraven? Ik kan mij inbeelden dat hier vragen rijzen naar de eventuele milieu-impact. Kunt u daarover duidelijkheid geven?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Schryvers, deze problematiek interesseert mij ook bijzonder. Ik vind dat we goed moeten bekijken of de overheid daarvoor een kader moet creëren. Het is mijn overtuiging dat we dat moeten doen omdat er op het terrein vraag naar is.

Er is overleg geweest met de verschillende betrokken diensten. Daaruit blijkt dat er geen onoverkomelijke problemen zijn om binnen de gemeentelijke bevoegdheden pilootprojecten te starten die gebaseerd zijn op het begraven van urnen. Voor een bredere toepassing van begraven en cremeren lijkt ons een verduidelijking van de wetgeving op de begraafplaatsen wel wenselijk, want er zouden interpretatieverschillen kunnen zijn.

Het Agentschap Binnenlands Bestuur gaf aan dat indien er een natuurbegraafplaats wordt ingericht op een plaats die geografisch gescheiden is van een reguliere begraafplaats, hiervoor een wijziging nodig is van het decreet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging. Het Agentschap Binnenlands Bestuur wil wel de verschillende mogelijkheden en problemen verder juridisch onderzoeken. Volgens de interpretatie van het Agentschap voor Natuur en Bos is er op basis van het decreet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging wel een mogelijkheid binnen het privaatdomein van de overheid voor het uitstrooien of begraven van as, maar niet voor stoffelijke overschotten. De natuur- en bosregelgevingen leveren geen bezwaren op. Indien nodig kan van verbodsbepalingen in het Bos- of Natuurdecreet worden afgeweken. Er is dus een mogelijkheid om dat toe te laten. Het kan ook worden opgenomen in het beheersplan. Door middel van een desaffectatiebeslissing kan elke zone of kan elk deel van een bosdomein van openbaar naar privaatdomein van de overheid worden gedesaffecteerd.

Mijn diensten zijn op zoek gegaan naar geschikt terrein om als testcase en pilootproject te dienen. Zo kan er rond dit concept niet alleen theoretisch maar ook heel praktijkgericht worden nagedacht. Eerstdaags zal dit eerste pilootproject worden voorgesteld. Momenteel wordt nog overlegd met het gemeentebestuur over de modaliteiten van de exploitatie van het terrein.

De milieu-impact van de afbreekbare urnen blijkt minimaal te zijn. Wat mij betreft, kan het begraven van composteerbare urnen op goed gekozen locaties, voor zover er een goede afweging is gemaakt ten opzichte van andere functies en rekening houdend met ecologische randvoorwaarden en kwetsbaarheden van het gebied.

Het ligt niet in mijn bedoeling om kriskras in Vlaanderen in natuurgebieden te voorzien waar het kan. Laat ons starten met een beperkt aantal pilootacties,

daaruit leren en dan bekijken hoe we het concept kunnen voortzetten. Zoals gezegd, zullen we binnenkort met zo'n pilootproject starten.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U verwijst naar de vragen die daarover in de praktijk bestaan. Ik denk dat ook. Ik krijg daar in ieder geval melding van. Het is goed dat u bezig bent met de thematiek. Ik ben alleszins tevreden dat u zegt dat er met betrekking tot bepalingen rond bos en natuur eigenlijk geen beletsel is voor het uitstrooien van as of eventueel begraven van composteerbare urnen.

Wat betreft het uitstrooien van assen zegt het huidige decreet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging uitdrukkelijk dat het niet kan op openbaar domein. Je kunt dan natuurlijk de scheiding maken tussen publiek en privaat karakter. Het lijkt mij veel gemakkelijker als we gewoon decretaal zouden opnemen dat de gemeente zelf binnen het publieke domein kan bepalen waar het zou kunnen. Dan hebben we alle omwegen waarnaar jullie verwijzen misschien niet nodig.

Ik denk dat de vraag bestaat. Ik zal er verder voor blijven ijveren om die mogelijkheid te creëren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het ontbreken van normering voor ziektekiemen en micropolluenten in drinkwater – 319 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over micropolluenten in het drinkwater – 355 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Minister, de drinkwaterkwaliteit in Vlaanderen is algemeen van zeer hoog niveau. Dat wordt vandaag bevestigd door een studie van de drinkwatermaatschappij: in 99,66 procent van de gevallen voldoet de kwaliteit van ons drinkwater. Ons drinkwater wordt op verschillende, uiteenlopende parameters getest alvorens het in onze woningen uit de kraan stroomt.

Volgens de drinkwatermaatschappijen voldoet ons drinkwater aan alle Europese regels. Ondanks al die testen zijn er echter geen absolute normen voor de aanwezigheid van ziektekiemen en micropolluenten in ons drinkwater. Een acuut gevaar voor de gezondheid is er niet, omdat de concentraties zeer, zeer laag zijn. Naar de risico's op langere termijn blijft het echter gissen.

De zuiveringsinstallaties voor afvalwater zijn niet in staat om de micropolluenten uit het afvalwater te verwijderen, of toch niet allemaal. De restanten worden grotendeels afgebroken, maar het is best mogelijk dat er nog concentraties in het water achterblijven.

Minister, onderzoekers roepen op snel werk te maken van een absolute normering met betrekking tot de aanwezigheid van ziektekiemen en micropolluenten in ons drinkwater. Hoe staat u tegenover die oproep?

Bent u van mening dat de zuiveringsinstallaties moeten worden aangepast zodat die micropolluties en ziektekiemen kunnen worden verwijderd uit ons drinkwater?

Bent u van mening dat een onderzoek naar de langetermijnvloed van ziektekiemen en micropolluenten in ons drinkwater moet worden onderzocht?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Ik denk dat de meesten onder jullie het Canvasprogramma wel hebben gezien, waarin heel de problematiek waarover we het nu hebben werd toegelicht en besproken.

Volgens professor Kristof Demeestere van de UGent zou het probleem zich stellen bij de zuiveringsinstallaties voor afvalwater. Die zouden niet gebouwd zijn om bovenvermelde micropolluenten volledig uit het afvalwater te verwijderen. Hij meent dat restanten steeds kunnen achterblijven.

Minister, in de commissievergadering van 2 maart 2010 reageerde u – ik citeer – : “In de meeste landen zit de monitoring en reglementering van hormoonverstorende stoffen en medicijnen in drinkwater nog in een onderzoeksfase. Actiefkoolfilters vormen een effectieve barrière voor een groot deel van de stoffen waarnaar u verwijst. Dergelijke filters zijn reeds op alle oppervlaktewaterwinningen aanwezig. 100 procent zekerheid dat alle schadelijke stoffen worden verwijderd, kan echter niet worden gegeven, onder meer ook omdat er steeds nieuwe stoffen ontstaan. Daarom zoekt men ook continu naar nieuwe technieken. Men zoekt de beste techniek om die fijnere stoffen eruit te halen. Men zit niet stil.”

AquaFlanders, de koepel van de Vlaamse drinkwatermaatschappijen, reageerde ontstemd op het onderzoek en verzekerde dat het drinkwater aan de Europese normen voldoet, maar dat er voor micropolluenten geen absolute normen zijn. Ik meen dat verder onderzoek zich opdringt wat dat betreft. Minister, in de commissievergadering van 2 maart 2010 benadrukte u dat de normering op het vlak van producten uiteraard een federale aangelegenheid blijft, maar dat ook Europa ter zake een belangrijke speler is, en dat er dus ook in die richting zou kunnen worden gekeken.

Minister, hebt u een zicht op de spreiding van het onderzoek? Waar werden de stalen genomen? Zo ja, hebt u reeds contact of overleg gehad met de lokale besturen van met name Berchem, Bonheiden, Lovenjoel, Tienen, Zolder en Roeselare, waar de zes stalen werden genomen? Hebt u overleg gehad met het laboratorium Derva in Heusden, waar de stalen werden geanalyseerd? Zo ja, werden bij dit overleg de Vlaamse drinkwatermaatschappijen betrokken en werd de staalnameprocedure, betwist door die laatsten, besproken? Hebt u meer informatie over het concrete risico dat micropolluenten in het drinkwater kunnen veroorzaken voor de gezondheid van onze burgers? Hebt u sinds 2010 werk gemaakt van overleg met de federale overheid en Europa betreffende de normering van micropolluenten en andere stoffen in ons drinkwater? Zijn er sinds 2010 nieuwe technieken voortgekomen uit wetenschappelijk onderzoek, naast de besproken actiefkoolfilters, om eventuele schadelijke en fijne stoffen uit ons drinkwater te filteren? Zo niet, zult u initiatieven nemen om dat onderzoek verder vorm te geven? Zo ja, welke initiatieven?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, geachte leden, bij de Vlaamse Milieu-maatschappij (VMM) heeft men zich ook verslikt in zijn koffie, net als wij allemaal. Men heeft daar dan ook de analyseverslagen ontvangen van de controles die de VRT heeft uitgevoerd. Men heeft die grondig nagekeken en ook zelf controles uitgevoerd. Er blijkt dat slechts één staal als niet conform met de

Europese en Vlaamse vereisten voor drinkbaarheid kan worden beschouwd, vanwege loodwaarden aan de kraan.

De wetgeving betreffende de kwaliteitscontrole op drinkwater is zeer strikt, maar ook zeer complex. De VMM publiceert jaarlijks een uitgebreid rapport met de resultaten. Het rapport over de metingen voor 2014 staat ook op de website. Er gebeurden meer dan tienduizend bewakingsmetingen aan de kraan bij abonnees. Daarnaast zijn er in 2014 nog ongeveer achthonderd grondige audits uitgevoerd. De drinkwatermaatschappijen rapporteren over de metingen die ze in hun operationeel net uitvoeren. Ten slotte voert de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) ook nog eens externe controlemetingen bij de drinkwatermaatschappijen uit. Ik nodig iedereen uit om dit rapport door te nemen. Daaruit blijkt dat de kwaliteit van ons leiding- en drinkwater bijzonder goed is. Meer dan 99 procent van de metingen voldoet aan de wettelijk opgelegde kwaliteitsvereisten. Gelukkig maar, zou ik zeggen. Het rapport zal heel wat misvattingen over de kwaliteit van het leidingwater kunnen wegnemen. Dat is ook nodig, want we voeren ook campagne voor gezond drinkwater.

Stalen worden in regel genomen aan de kraan bij de klant. Dat is een Europese verplichting, maar dat heeft ook een erg belangrijke consequentie: met de stalen genomen aan een keukenkraan kan niet steeds een uitspraak worden gedaan over de kwaliteit van het geleverde water. Er is ook nog de afstand tussen de plaats waar het water binnenkomt in de woning en de plaats waar het uit de kraan komt. De kwaliteit van het water kan veranderen na de watermeter. Dat is in het bijzonder zo voor de bacteriologie en de metalen natrium en lood. Slecht onderhouden waterbehandelingsinstallaties kunnen daar ook een effect op hebben.

Ik heb tot op heden geen zicht op de spreiding van het uitgevoerde onderzoek. De VRT heeft nu wel de resultaten overgemaakt, zodat de VMM dat ook kan bekijken. Er is geen contact geweest met de diverse gemeenten. Ik heb wel vernomen dat gemeenten uiteraard contact hebben opgenomen met hun drinkwatermaatschappij. Dat lijkt me ook wel logisch. De VMM heeft als toezichthouder contact opgenomen met het laboratorium Derva. De stalen werden genomen door de VRT-medewerkers zelf, en niet door erkende staalnemers.

Dan zijn er de vragen over zuiveringstechnieken en onderzoeken. Wat normering en risico's betreft, wil ik beklemtonen dat drinkwater steeds gezond en schoon moet zijn, en dus geen betekenisvolle hoeveelheden micropolluenten of ziektekiemen mag bevatten die een negatief effect op de gezondheid van de mens hebben of het vertrouwen van de consument aantasten. Dit is het uitgangspunt van de wetgeving op de kwaliteit van drinkwater, en dat ondersteun ik ten volle. Snel werk maken van een absolute normering voor ziektekiemen of micropolluenten die kunnen voorkomen, is geen evidentie en lijkt me ook niet wenselijk. Het aantal stoffen dat als gevolg van een menselijke activiteit in de bronnen voor drinkwater kan opduiken, is erg groot, en een normafleiding doe je niet zomaar. Een trapsgewijze benadering is de juiste keuze. In een eerste stap is het nodig in te zetten om monitoring. De risicogebaseerde monitoring legde de Vlaamse Regering reeds op aan de drinkwaterproducenten, als een openbaredienstverplichting. Een belangrijke randvoorwaarde is dat de beschikbaarheid van analysetechnieken aanwezig moet zijn. Worden de stoffen daadwerkelijk aangetroffen, dan is de volgende stap dat men gaat evalueren wat het risico is. Om tot een drinkwaternorm te komen, moet er betrouwbare humaan toxicologische informatie voorhanden zijn. Dat is niet het geval voor een groot deel van de stoffen waarover we spreken. De VMM liet dan ook een tijd geleden een kader ontwikkelen om de relevantie van micropolluenten in te schatten, ook wanneer die informatie ontbreekt. De aanpak maakt het mogelijk om steeds vanuit het voorzorgsprincipe een grenswaarde voor drinkwater af te leiden die voldoende veiligheid inbouwt. Een dergelijke aanpak wordt internationaal ook gebruikt.

Het klopt dat zuiveringsinstallaties voor afvalwater niet specifiek ontworpen zijn om micropolluenten uit het afvalwater te halen, hoewel de bestaande biologische zuivering toch ook een fractie van die stoffen zuivert.

Ik wil benadrukken dat voor drinkwaterproducenten uit oppervlaktewater de drinkwatermaatschappijen wel een grondige behandeling toepassen. Dat gaat ook verder dan wat voor waterzuiveringsinstallaties gebeurt.

Voor het oppervlaktewater zelf zijn basismilieukwaliteitsnormen van toepassing voor een aantal micropolluenten. Voor oppervlaktewater bestemd voor drinkwater is er een specifieke lijst die verder kan worden aangescherpt.

Er wordt zowel op Vlaams als Europees niveau onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van bepaalde nieuwe persistente stoffen die moeilijk te verwijderen zijn, om na te gaan of ze op lange termijn een bedreiging kunnen zijn voor de kwaliteit van het oppervlaktewater en eventueel de drinkwatervoorziening, en welke mogelijke maatregelen we daar kunnen nemen.

Dan het risico van micropolluenten in drinkwater. Het aantal stoffen dat als micropolluent wordt of kan worden beschouwd, is erg groot. Het gaat in de meest ruime zin over stoffen die door de mensen worden gemaakt of afbraakproducten ervan, die dan in ons milieu terechtkomen. Een typisch voorbeeld van die micropolluenten zijn pesticiden of metaboliden. Andere voorbeelden zijn farmaceutische stoffen of complexe chemische stoffen zoals brandvertragers. De risico's voor mens en milieu zijn niet altijd duidelijk. Voor pesticiden is er een regelgevend kader. Vanuit dat kader is er veel informatie over de mogelijke effecten op mens en milieu beschikbaar en dat wordt ook gebruikt. Voor andere stoffen is er minder informatie.

De VMM volgt samen met het Agentschap Zorg en Gezondheid de evoluties op de voet. Ze nemen ook deel aan Europese werkgroepvergaderingen onder de verschillende relevante richtlijnen zoals de Drinkwaterrichtlijn, de richtlijn prioritaire stoffen, de Grondwaterrichtlijn en ze volgen ook de werking van de Wereldgezondheidsorganisatie.

Mijnheer Nevens, zoals aangehaald is het uitgangspunt dat drinkwater geen betekenisvolle niveaus van dergelijke stoffen of ziektekiemen mag bevatten. De monitoring die de logische stap is, moet eerst aantonen dat er effectief micropolluenten of ziektekiemen aanwezig zijn in ons drinkwater.

Onderzoek naar de langetermijnvloed op de gezondheid is niet eenvoudig. Wanneer dit aan de orde is, lijkt het aangewezen het initiatief te leggen bij gespecialiseerde, internationale organisaties en instellingen zoals de Wereldgezondheidsorganisatie, of het International Agency for Research on Cancer. De bevindingen van die organisaties worden opgevolgd door deelname aan internationaal overleg.

In een laatste reeks vragen die zijn gesteld, gaat het over de evolutie sinds 2010. De Europese Commissie stelt de recente Europese drinkwaterrichtlijn in herziening en kondigde aan dat het huidige voorgeschreven parameterpakket voor de beoordeling van drinkwaterkwaliteit zal worden getoetst aan nieuwe gevalideerde wetenschappelijke inzichten. Hiervoor wordt een samenwerking met de Wereldgezondheidsorganisatie vooropgesteld.

De VMM volgt dit werk op en zal ook de thematiek van de micropolluenten aankaarten. Op het vlak van behandelingsmethodes voor drinkwater worden naast actieve koolfilters steeds meer technieken ingezet die erop gericht zijn de moleculen af te breken tot kleinere delen. Voorbeelden zijn UV-behandeling of ozonisatie. Daarnaast wordt ook gebruikgemaakt van membraantechnologie.

De drinkwaterbedrijven, maar ook Aquafin, volgen de evoluties op dat vlak op. Ook de VITO is hiervoor een belangrijk expertisecentrum. Die actoren evalueren de haalbaarheid van de inzet van nieuwe technieken in de operationele bedrijfsvoering. Bijkomende initiatieven op het vlak van nieuwe zuiveringstechnieken die we zomaar zouden moeten opleggen, zijn niet noodzakelijk.

Er zijn dus wat nuances aan te brengen in de analyses. Gelukkig maar. Ik heb proberen te schetsen dat een en ander niet evident is om te achterhalen. Ook de resultaten van het laboratorium heb ik bij. Ik wil dat gerust overhandigen. Het is bijzonder technisch. Misschien kunt u er eens naar kijken in het herfstverlof.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): De minister onderschat me wel dat ik daar een volledige week voor nodig zou hebben.

Als ik het goed heb begrepen, zouden een aantal maatregelen eenvoudiger zijn, zoals de loden leidingen waar we al een poos mee bezig zijn en de controle op de binnenhuisinstallatie. U hebt zelf gezegd dat het slechte resultaat aan het einde van de kraan niet hoeft te liggen aan de kwaliteit van het water zelf. Die binneninstallatie is ook belangrijk. Ook de koppeling tussen regenwater en drinkwater en tussen putwater en drinkwater en tussen bepaalde toestellen die slecht functioneren, kunnen een invloed hebben op de kwaliteit van het water dat uit de kraan komt.

Drinkwater wordt steeds meer gewonnen uit oppervlaktewater. Minister, bent u gewonnen voor een aantal proefprojecten zoals in Nederland om het probleem bij de bron aan te pakken? Zo kunnen door de werking van een ziekenhuis bijvoorbeeld meer medicijnen in het afvalwater terechtkomen. Men zou het probleem daar brongericht kunnen wegnemen. In Nederland zijn daar al een aantal proefprojecten over opgestart. Hetzelfde geldt voor restanten van drugs in drinkwater. Wij hebben een aantal bedrijven die zeer vooruitstrevend zijn wanneer het gaat over de behandeling van water. Het kan ook voor ons geen probleem zijn om dergelijke proefprojecten op te zetten. Hoe staat u daar tegenover?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Er is een specifieke campagne voor die binnenhuiswaterleidingen, om mensen daar ook bewust van te maken.

Wij leren graag uit ervaringen uit het buitenland. En de expertise die wij hebben, zullen we ook graag inzetten om de kwaliteit van ons water nog te verbeteren.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.